

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๓๕

วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๒๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกรัฐสภาที่ประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๘๖ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, บัณฑิตมีสมาชิกรัฐสภาครบองค์ประชุมแล้ว
เมื่อเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ด้วยนายกรัฐมนตรี
โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และของสภานโยบายแห่งชาติ ใ้มีคำสั่งที่
๑๐/๒๕๒๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๐ เรื่องการโอนอำนาจตามตรา ๒๗
แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ นายกรัฐมนตรีจึงขอแจ้ง
ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบ ตามความในมาตรา ๒๗ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครอง
ราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ ดังนี้

คำสั่งของนายกรัฐมนตรี

ที่ ๑๑/๒๕๖๑

ด้วยเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๑๔.๐๐ นาฬิกา เจ้าพนักงานตำรวจน้ำและพนักงานประมงจังหวัดระนอง ได้พบเรือประมงชื่อ รุ่งกมล นาวา ในน่านน้ำเขตตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง มีพิรุณเป็น หน้าสงสัย จึงเรียกให้หยุดและทำการตรวจค้น ได้พบว่ามีปลาสร้อยน้ำหนัก ประมาณ ๕๕ กิโลกรัม และเมื่อตรวจสภาพปลาดังกล่าวแล้ว พนักงานประมงยืนยัน ว่ามีลักษณะเป็นปลาที่ไต่มาจากการใช้วัตถุระเบิด กล่าวคือ ปลาดังกล่าวมีลักษณะ ภายนอกลำตัวชำรุดชำรุด หางและครีบขาด เกือบตามลำตัวหลุด ลักษณะภายในเมื่อ ผ่าแล้วปรากฏว่ากระเพาะลมแตก ตีแตก ตับแตก มีโลหิตซึมทั่วไป เจ้าพนักงานจึง จับกุมตัวนายสมพร กุลมะลิวัลย์ ผู้ต้องหาที่ ๑ นายสมโชค ประชุมทอง ผู้ต้องหาที่ ๒ และนายวาริ เคาระห์ดี ผู้ต้องหาที่ ๓ พร้อมทั้งยึดปลาดังกล่าวและเรือยนต์ชื่อ รุ่งกมลนาวาพร้อมทั้งเครื่องยนต์ยี่ห้อฮัยโนขนาด ๑๒๐ แรงม้า ๑ ลำ เครื่องเรือ หางยาวยี่ห้อฮอนด้าขนาด ๓ แรงม้า ๑ เครื่อง เครื่องปั๊มลมยี่ห้อฮัยโนขนาด ๓ แรงม้า ๑ เครื่อง สายพลาสติก ๑ สาย แวนตาสำหรับค้ำน้ำ ๑ อัน และเรือไม้ ขนาดเล็ก ๑ ลำ ไม้เป็นของกลาง แม้ผู้ต้องหาจะให้การว่าได้ซื้อปลาเหล่านั้นมา จากชาวเล แต่จากสภาพของปลาที่ยึดไว้ประกบกับเครื่องมือในการค้ำน้ำ ที่อยู่ใน เรือประมงดังกล่าวอันเป็นอุปกรณ์สำหรับใช้เก็บปลาที่จมน้ำภายหลังจากวัตถุระเบิด แล้ว จึงเชื่อได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ต้องหาทั้งสามได้ร่วมกันใช้วัตถุระเบิดทำ การระเบิดในน้ำเพื่อจับปลา และมีปลาที่จับได้จากการใช้วัตถุระเบิดไว้ใน ครอบครองเพื่อการค้าจริง

การกระทำของผู้ต้องหาทั้งสาม นอกจากจะเป็นความผิดตามกฎหมาย ว่าด้วยการประมงแล้ว ยังเป็นการทำลายทรัพยากรของประเทศอีกด้วย แม้มหา

LIRT

ราชการจะไ้ประกาศเตือนมิให้กระทำแล้วก็ตาม เชื่อฟังไม่ จึงสมควรลงโทษเพื่อบังคับ
เป็นเยี่ยงอย่างต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและ
ของสภานโยบายแห่งชาติ จึงมีคำสั่งดังนี้

(๑) ให้จำคุกนายสมพร กุณะดิษฐ์ บุคองหาที่ ๑ นายสมโชค
ประชุมทอง บุคองหาที่ ๒ และนายวาริ เกราะหัด บุคองหาที่ ๓ มีกำหนดคนละ
๕ ปี

(๒) บรรดาของกลางที่ยึดไว้ให้รีบเสียทั้งสิ้น
ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามคำสั่งนี้ แล้วรายงานให้ทราบ
โดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๑

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

(เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์)

นายกรัฐมนตรี"

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๒ วันศุกร์ที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๒๑ ซึ่งทาง
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้วางไว้ เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจดูตั้งแต่วันศุกร์ที่
มิถุนายน ๒๕๒๑ แล้ว จะมีท่านสมาชิกผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมอะไรหรือไม่รับ
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีสมาชิกในที่ประชุมนี้ขอแก้ไข
เพิ่มเติมแก่ประการใด ก็ถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติ

LIRT

แห่งชาติ ครั้งที่ ๒๒ วันศุกร์ที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๒๑

เนื่องจากผมได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติวิธีทรมหาชน จำกัด พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แจ้งว่าร่าง
พระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวนี้จะสิ้นสุดกำหนดเวลาพิจารณาในวันที่ ๑๓ กรกฎาคม
๒๕๒๑ แต่ทางคณะกรรมการวิสามัญ ไม่สามารถจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ทั้งสองฉบับนี้ให้ทันกำหนดได้ เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวเป็น
กฎหมายที่มีความยาวมาก และจำเป็นจะต้องอาศัยเทียบเคียงกับกฎหมายอื่นๆรวมทั้ง
กฎหมายของต่างประเทศด้วย จึงขอขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ทั้งสองฉบับดังกล่าวออกไปอีก ๖๐ วัน แต่ตามข้อบังคับการประชุมสภา ข้อ ๙๕
กำหนดว่า ถ้าไม่มีมติของสภาให้คณะกรรมการใด กระทำกิจการเรื่องใดให้เสร็จ
ภายในกำหนดเวลาใด ให้ถือว่าจะต้องทำกิจการเรื่องนั้นให้เสร็จ ภายในไม่เกิน
เก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่สภามีมติแต่งตั้งกรรมการ และให้ประธานสภารีบเสนอ
ข้อที่ประชุม และที่ประชุมอาจลงมติให้ขยายเวลาที่กำหนดไว้ สุดแต่ที่ประชุมเห็นควร
ผมจึงจำเป็นต้องขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้คณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวขยายเวลาออกไปอีก ๖๐ วันตามที่ขอหรือไม่ ท่าน
ผู้ใด เห็นสมควรอนุญาตให้เลื่อนไปได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้
คณะกรรมการวิสามัญเลื่อนกำหนดออกไปได้

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คือ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยคามนิคมบางประการต่อกรเห็นอากาศ พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในการประชุมครั้งที่ ๓๓ ได้พิจารณาถึงมาตรา ๕ ซึ่งยังไม่มีบทลงโทษว่าที่ประชุมจะเห็นด้วยกับคณะกรรมการ หรือกับฝ่ายผู้แปรญัตติ ผมก็ได้มีคำสั่งให้เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปก่อน แล้วให้เลื่อนมาตั้งในวันนั้นแล้วก็จะได้ดำเนินการต่อไป แต่อยากจะเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า เหตุที่เราต้องล่าช้ากันมาจนถึงคราวนี้ ก็ได้รับคำสั่งจากคณะกรรมการว่า สมาชิกที่ขอแปรญัตติไม่ได้เข้าไปพบชี้แจงกับคณะกรรมการนะครับ การต่อรองในชั้นคณะกรรมการก็ไม่มี เป็นแต่เพียงสมาชิกที่ขอแปรญัตติส่งผู้แทนไปพบคณะกรรมการแล้วบอกว่าขอสงวนทุกข้อ เมื่อบอกว่าขอสงวนมาพบในสภา ก็ไม่ได้ต่อรองอะไรกัน ก็จะต้องมาเสียเวลาในที่ประชุมทั้งหมดนี้แหละครับ ก็เรียนให้ทราบ คอไปถ่าท่านขอแปรญัตติอะไรละก็ กรุณาพบกับคณะกรรมการในเวลาคณะกรรมาธิการประชุมวาระที่ ๒ เสียก่อนจะได้ทูลเวลาของที่ประชุมใหญ่ ขอเชิญประธานคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายกันตธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมาธิการได้ขอเชิญท่านผู้แปรญัตติมาพบกับคณะกรรมการในการประชุมเมื่อวันอังคารที่แล้ว แล้วก็ได้พิจารณากันอย่างละเอียดถี่ถ้วนอีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๕ และมาตรา ๓๐ ไปที่ได้มีการแปรญัตติไว้ ก่อนที่กระผมใครจะขอทราบเรียนท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า สำหรับในมาตรา ๕ นี้คณะกรรมการได้ตกลงขอเพิ่มคำลงไป ๒ คำ ในบรรทัดที่สองว่า "ประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่น" เดิมบอกว่า "หรือขู่เข็ญในรูปอื่นใด" คณะกรรมาธิการเห็นเป็นการสมควรพิจารณาให้เพิ่ม ๒ คำ "หรือโดยการขู่เข็ญในรูปอื่นใด" ก็อ่าน

LIRT

ได้ความว่า "โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่า จะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นหรือ โดยการขู่เข็ญในรูปอื่นใด" ต้องระวางโทษอะไรต่ออะไรเข้าไปนั้น พื้นผลของการพิจารณาบทวินัยในวันอังคารที่แล้วก็ปรากฏว่าสามารถตกลงกันได้บางข้อ แต่บางข้อก็ยังตกลงกันไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๕ นี้ยังตกลงกันไม่ได้ จะให้กระแฉก แฉกเลย หรือว่าจะให้ผู้แปรญัตติตกลงก่อน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้ผู้แปรญัตติตกลงก่อนดีกว่า
เชิญคุณมีชัยขึ้นครับ

นายนิวัฒน์ ซาดิจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลใหญ่ที่กระแฉกได้สงวนคำแปรญัตติไว้ก็เนื่องจากว่าโดยที่มาตรา ๕ นี้ เราได้เอามาจากข้อ ๑ ของอารีเกิล (๑) ของอนุสัญญากรุงเฮกซึ่งได้กำหนดว่า "ผู้กระทำความผิดนั้นต้องอยู่บนเครื่องบิน" แต่ร่างรัฐบาลนั้นได้บอกไว้ว่า "ผู้กระทำความผิดนั้นอาจจะอยู่ที่ไหนก็ได้ จะอยู่บนเครื่องบินอยู่ข้างนอกเครื่องบินก็ได้" กระแฉกจึงเห็นว่ามีความจำเป็นสำหรับความผิดซึ่งผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดนอกเครื่องบินนั้นควรจะใช้กฎหมายอาญา ซึ่งมีมาตราว่าด้วยการชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์แล้ว เพราะฉะนั้นกระแฉกจึงได้ขอสงวนเอาไว้ แต่เมื่อกระแฉกได้ไปเช็คดูในประมวลกฎหมายอาญา เกี่ยวกับโทษในเรื่องชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์แล้วก็รู้สึกว่ามีใกล้เคียงกับโทษที่ได้กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระแฉกก็ขอลงการสงวนเฉพาะมาตรา ๕ นี้ครับ

นายกันตธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : เมื่อผู้แปรญัตติขอลงแล้ว กระแฉกไม่มีอะไรที่จะแฉกเพิ่มเติม ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แต่เนื่องจากมาตรานี้คณะกรรมการได้เปลี่ยนแปลงไปจากร่างเดิมของรัฐบาล จะมีท่านผู้ใดคัดค้านหรือไม่ครับ ในการที่คณะกรรมการเปลี่ยนแปลงเชิญคุณมีชัยครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระแฉกสงสัยว่าที่คณะกรรมการแก้ไข โดยตัดคำว่า "จะกระทำความผิดต่ออากาศยานนั้น" ออกไปแล้วเขียนว่า "ในรูปอื่นใด" แล้วในที่สุ่มมาเติมว่า "โดยการขู่เข็ญในรูปอื่นใด" นั้น

กระผมก็ว่ายังไม่ได้แก้ปัญหาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง ซึ่งได้อภิปรายใน
 คราวที่แล้วว่า การชูเชื้ญนั้นไม่มีกรรมมารับ นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง การ
 เขียนอย่างนี้ กระผมไม่แน่ใจว่าคณะกรรมการกิจการกวางถึงขนาดที่ว่าถ้าชูเชื้ญ
 จะฆ่าตัวตายก็จะต้องตกลงโทษอย่างนี้ด้วยหรือเปล่า คือกวางเสียจนเกินไปนะครับ
 กระผมคิดว่าถ้าจะลงโทษใครก็ควรจะมีขอบเขตที่แน่นอนพอสมควร การที่เราออก
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เพื่อที่จะป้องกันอากาศยานหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องนั้นไม่ให้
 เกิดอันตรายจึงลงโทษกันหนักหนาสาหัสถึงขนาดประหารชีวิต เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า
 ขอบเขตจำกัดอยู่อย่างนั้น เวลาเขียนองค์ประกอบในความผิดก็น่าจะจำกัดพอสมควร
 ไม๊ ชะเขียนกวางจนไม่มีขอบเขตอย่างนี้ ขอบพระคุณครับ

นายอตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความรู้สึก
 ที่ยังไม่สะดวกใจเกี่ยวกับมาตรา ๕ คือ

ในประการแรก ก็เป็นเรื่องเช่นเดียวกันกับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
 พูดไปเมื่อคืน กระผมขอเรียนย้ำเพิ่มเติมว่า กฎหมายที่เราออกนี้เป็นกฎหมายอาญา
 ซึ่งลงโทษแก่บุคคลนะครับ เพราะฉะนั้นพฤติกรรมที่เ็นความผิด พฤติกรรม
 เช่นนั้นจะต้องมีการระบุถึงโดยชัดแจ้ง ไม๊ ซ้อออกไปครอบคลุมว่า "ชูเชื้ญในรูปอื่น
 ใด" "รูปอื่นใด" อย่างนั้น กวางเสียจนกระทั่งไม่ทราบว่าคืออะไร หรืออาจจะ
 แปลความว่าเป็นอย่างไรก็ได้ เรากำลังออกกฎหมายจะลงโทษท่านครับ เอา
 ชีวิตแก่บุคคล ก็น่าจะพิจารณาให้รอบคอบในชั้นนี้

ในประการที่ ๒ กระผมยังติดใจในเรื่องเช่นเดียวกัน ในประเด็นที่มี
 ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้อภิปรายไว้คร่าวก่อน แล้วท่านสมาชิกท่านที่เพิ่งพูดเสร็จนั้น
 ก็ไ้กล่าวถึง นั่นคือกระทำอันตรายแก่อากาศยาน เป็นสิ่งที่เราควรจะต้องรักษาไว้
 ความวางเดิม

ในประการที่ ๓ สิ่งที่กระผมยังติดใจนั้นก็คือว่า ที่ได้มีท่านสมาชิกได้
 แปรญัติข้อสงวนไว้ แล้วท่านใดถอน กระผมยังเห็นว่าถ้าเราจะเขียนดังที่กระผม

ไต่กราม เรียบนี้ ในการประชุมคราวที่แล้ว เขียนว่า "ผู้ใดก็ตามเข้าควบคุมยี่ห้ออากาศยาน
ที่อยู่ในระหว่างการบิน" ในข้อเท็จจริงนั้นถ้าไปดูคำนิยามของคำว่า "ในระหว่าง
การบิน" หมายความว่าอย่างไร ในขณะที่เมื่ออยู่ในระหว่างการบินนั้น เครื่องบิน
ปีกประตู่ ปีกหน้ากางหมก เพราะฉะนั้นบุคคลที่จะเข้าควบคุมยี่ห้อได้นั้นก็หมายความว่า
จะต้องเป็นบุคคลซึ่งอยู่ในเครื่องบินนั้น เป็นคนว่าขณะกำลังวิ่งออกจากสนามบินหรือ
กำลังลงหรืออยู่ในอากาศก็เข้าควบคุมยี่ห้ออากาศยาน บุคคลภายนอกจะยี่ห้อมิได้ แต่
การของกรมการทหารหนึ่งในคราวที่แล้วบอกว่าเรื่องนี้ไม่ต้องใช้ความรู้กฎหมาย
หรือทฎ ใช้ความรู้สามัญสำนึก หรือแม้กระทั่งใช้ความรู้ของเด็กถาดู ที.วี. ก็จะเห็น
ว่าวิ่งปราศเข้ามาแล้วก็มาหยุดสักพัก เครื่องบิน นั้นไม่ใช้การยี่ห้อครับ นั้นเป็นการ
ขัดขวางแล้ว ต่อเมื่อถ้าหากว่า เครื่องบินหยุดมีการบังคับให้เปิดแล้ว นั่นอีก เรื่องหนึ่ง
นั้น เรื่องจากภายนอกเข้ามาภายใน กระผมจึงเห็นว่าท่านผู้ใดที่เคยขอแปรญัตติไว้
เขียนว่า "บุคคลที่จะเข้ายี่ห้อนั้นจะต้อง เป็นบุคคลอยู่ในเครื่องบิน" นั้นเป็นสิ่งที่ถูกแล้ว
แต่อย่างไรก็ตาม ถะในข้อนี้ถึงแม้จะไม่ได้อธิบายให้ถูกตรงตามลักษณะ ที่ควรจะ
เป็น แต่ผลก็เหมือนกัน โดยไม่ต้องระบุว่าใครที่อยู่บนเครื่องบินนั้นจะเป็นผู้กระทำ
บุคคลที่จะกระทำได้อีกต้อง เป็นบุคคลที่อยู่บนเครื่องบิน เช่นเดียวกัน ผลเหมือนกัน แต่
ว่าในการเขียนนั้น เราน่าจะเขียนในลักษณะซึ่งถูกต้องแล้วตรงตามความในอนุสัญญาที่
เขียนไว้ ขอพระคุณครับ

นายประทีป ชุมวิณะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ข้อแรกที่ท่านว่า "ผู้เขียนในรูปอื่นใด" กว้างมากนั้น ถ้าท่าน
กรุณาเปิดอนุสัญญารุงเอก ข้อ ๑ แล้วก็จะเห็นได้ว่าเราใช้ถ้อยคำตรงกับอนุสัญญา
นั่นเอง ซึ่งตามอนุสัญญาก็ไม่มีข้อความที่ว่า จะกระทำอันตรายต่ออากาศยานนั้น ซึ่ง
เป็นข้อความที่แคบกว่า ส่วนในข้อที่ท่านว่าอยากจะให้เพิ่มคำว่า "ผู้ยี่ห้อหรือเข้าควบคุม
อากาศยาน" นั้นต้องอยู่ในอากาศยานด้วย คณะกรรมาธิการได้คำนึงถึงความ
เป็นจริงที่ว่าอาจจะกระทำได้โดยผู้เขียนว่าจะยี่ห้อหรือควบคุมอากาศยานนี้ ไม่จำเป็น

ต้องอยู่ในอากาศยานนั้น โดยเฉพาะถ้าท่านคิดว่า "เราควบคุม" การควบคุมนี้ไม่
จำเป็นจะต้องเข้าไปในอากาศยานนั้นก็ไ้ ระบบการสื่อสารสมัยใหม่ที่วิวัฒนาการ
เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น การบังคับเครื่องบินที่จะให้ไปทางไหนให้ไปลงที่ไหน อย่างนี้
ไม่จำเป็นที่ผู้ควบคุมอากาศยานนั้นจะต้องเข้าไปบังคับเอง คือสั่งบังคับจาก
ภายนอกก็ไ้ แม้แต่การบังคับ กระผมก็เห็นว่าในเมื่อเราควบคุมยานของคำว่า "อากาศ-
ยานในระหว่างการบิน" แล้วมันแปร่ละก็ยังไม่ทันบินขึ้น ก็เรียกว่าอยู่ในระหว่าง
การบินแล้ว เพราะฉะนั้นระหว่างก่อนที่อากาศยานนี้จะไ้ขึ้นสู่อากาศนั้น ผู้ที่อยู่
ภายนอกอากาศยานก็สามารถทำการบังคับการบังคับได้ อย่างที่กรรมการ
บางท่านได้อธิบายไปแล้วในคราวประชุมครั้งที่แล้ว กระผมจึงเห็นว่าเราไม่จำเป็น
จะต้องเติม นี้ก็แสดงเจตนาของรัฐบาลเองที่ต้องการจะขยายความนี้ ให้กว้างขวาง
ยิ่งกว่าอนุสัญญา อาจจะชอกรวมเรียนด้วยว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่าที่ทราบ
เริ่มทำกันมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นเวลาหลายปีแล้ว คณะกรรมาธิการก็เชื่อว่า
รัฐบาลนี้ไ้พยายามกลั่นกรองกันมาหลายชั้นหลายเชิง จึงออกมาเป็นรูปนี้ ซึ่ง
คณะกรรมาธิการเองก็ไม่อยากจะไปเปลี่ยนแปลงเจตนาของรัฐบาลที่ท่านไม่ต้องการ
ให้จำกัดเอาไว้ว่าผู้บังคับหรือผู้ควบคุมอากาศยานจำเป็นจะต้องไปอยู่ในอากาศยาน
ด้วย เพราะตามความจริงไม่จำเป็นอาจจะทำได้โดยเฉพาะในแง่ของการควบคุม
อากาศยานนี้ ซึ่งผู้ที่อยู่ภายนอกอากาศยานก็มีวิธีที่จะบังคับอากาศยานที่จะให้ไปไหนไป
ลงที่ไหนตามความต้องการของตัวไ้ ขอขอบคุณ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความเคารพ
ต่อความเห็นของท่านกรรมาธิการ กระผมไม่เห็นด้วยที่ว่าเราพยายามเขียน
กฎหมายของเราให้ไปเป็นไปคานอนุสัญญานั้น จริงอยู่เรามีความผูกพันในเรื่องการ
ที่จะต้องปฏิบัติตามอนุสัญญา แต่ไ้ได้หมายความว่าในการเขียนกฎหมายของเรานั้น
เราจะต้องทิ้งแบบวิธีการเขียนกฎหมายของเราไปเสียทั้งหมด

อีกประการหนึ่งที่ว่ากฎหมายฉบับนี้ รัฐบาลได้พิจารณาหลายปีแล้ว ได้พิจารณาด้วยความรอบคอบ ซึ่งกระผมก็เห็นด้วย เพราะฉะนั้นกระผมจึงยังคงยืนยันว่าในการที่รัฐบาลเสนอมารัฐสภาว่า "ขอเชิญที่จะกระทำอันตรายต่ออากาศยานนั้น" แปลว่ารัฐบาลได้คิดมารอบคอบแล้ว ก็เป็นวิธีการเขียนกฎหมายอาญาที่ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด ถึงแม้ว่าจะต่างไปจากอนุสัญญาบางก็ตาม แต่ว่าเป็นเรื่องที่จะใช้บังคับกับคนไทยของเราหรือในประเทศไทยของเรา คณะกรรมาธิการจึงไม่จำเป็นต้องไปแก้ไขอีกแบบนิกรูปไป

อีกประการหนึ่งที่ท่านว่าการควบคุมอากาศยานนั้น อาจจะทำโดยเครื่องยนต์กลไกจากภายนอกได้ โดยตัวบุคคลไม่จำเป็นต้องเข้าไปอยู่ในอากาศยานนั้น ก็จริงอยู่ละครับ แต่ถ้ามองเครื่องมือชนิดนั้นแล้วจะไม่มีคามวิตกคามมาตรา ๕ นี้เลย เพราะเขาสามารถที่จะนั่งอยู่บนเขาแล้วใช้เครื่องมืออันนั้นไม่ออกไปสู่เชิงโคกริมท้องชูเชิญในรูปใดก็สามารถที่จะบังคับเครื่องมืออันนั้นได้ไปลงที่ไหนก็ได้ ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วเขาก็ไม่มีความวิตกอยู่แล้ว สำหรับกรณีบุคคลภายนอกที่อาจจะเอารถเข้ามาขวางกั้นหรือจะทำอะไรก็ได้ กระผมคิดว่าถ้ามาตรา ๖ ให้ดีแล้วจะเห็นว่ามาตรา ๖ นั้นเองเป็นเรื่องของบุคคลภายนอกที่จะทำกับอากาศยาน ส่วนมาตรา ๕ นั้นเป็นเรื่องภายใน แต่ข้างเถอะ เพราะว่าถึงอย่างไรเมื่อเขียนกฎหมายอย่างนี้ ถึงแม้จะไม่ระบุว่า เป็นคนที่อยู่ในเครื่องบิน เมื่อถึงเวลาที่จะลงโทษคนนั้นก็จะต้องอยู่ในเครื่องบินอยู่นั่นเองนะครับ จะสังเกตเห็นได้ว่ามาตรา ๕ และมาตรา ๖ เดิม ร่างของรัฐบาลเสนอมานั้นมีโทษเท่ากัน แล้วก็มาตรา ๖ นั้นเป็นเรื่องที่จะต้องทำต่อตัวอากาศยานเสมอ ทำกับสิ่งอื่นแล้วจะไม่มีคามวิตก เพราะฉะนั้นมาตรา ๕ ก็ควรจะจำกัดอยู่แต่เฉพาะอากาศยาน ไม่ควรจะไปเชื่อมโยงให้กว้างขวางออกไปอย่างที่คณะกรรมาธิการแก้ กระผมขอเสนอว่าควรจะได้เป็นไปตามร่างเดิม ยกเว้นแต่เฉพาะเรื่องโทษซึ่งคณะกรรมาธิการแก้เป็นว่าจาก ๕ ปี เป็น ๑๐ ปีนี้ กระผมไม่คิดใจ แต่ความตอเบรที่ ๒ นั้น ควรจะเป็นไปตามร่างเดิม ขอบพระคุณครับ

นายอชุต วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสริมเพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายไปเมื่อก่อนว่า ความของท่านกรรมาธิการในประเด็นข้อแรกท่านกล่าวว่าถ้าเราจะไปทำค้างกลางแล้วละก็ไม่เป็นไปตามมายของอนุสัญญา จึงจะต้องรักษาอนุสัญญานั้นไว้ในขอบเขตที่ข้อนี้ แต่พอมาถึงประเด็นหลัง ท่านก็อ้างตรงกันข้าม ท่านบอกว่าไม่จำเป็นจะต้องไปถือตามอนุสัญญาหรอก เราน่าที่จะเอาตามอย่างของเราว่าอย่างนี้ ความของท่านนั้นไม่มีหลักอันเดียวกันครับ นอกไปจากนั้นแล้วกระผมขอให้เราพิจารณาว่าเจตนารมณ์ของบทบัญญัติในเรื่องนี้อยู่ที่ไหน อนุสัญญาความในเรื่องนี้อยู่ในข้อที่ว่า ต้องการที่จะลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดในการลักพาเครื่องบินที่ คือไฮแจกกิ้ง (Hijacking) มาตรา ๕ เช่นนี้แล้วไม่ใช่ไฮแจกกิ้งครับ และก็ด้วยเหตุนี้ เครื่องยนต์กลไกที่คุมมันถ้าเราไปคิดเครื่องเรการชนิดพิเศษที่จะไปตัด เคารพที่ควบคุมอากาศยานที่สนามบินลงไปได้ หนักำลังกระแสสูงกว่า ก็อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปเมื่อก่อน เรานั่งอยู่ท่ามกลางเราก็ทำได้ ไม่ใช่ความผิดอันนี้ ความผิดในมาตรา ๕ นี้ เป็นความผิดที่จะลงโทษแก่บุคคลซึ่งทำการไฮแจกเครื่องบิน อนุสัญญาก็มีเจตนารมณ์เช่นนั้น เราไม่ควรจะไปดึงข้อนี้ครับ นี่เป็นกฎหมายอาญา จะต้องรู้ลักษณะว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมที่มีความผิด ไม่ใช่ว่าใครก็ตามอยู่ที่ไหนก็ตามทำอะไรก็ตามเป็นความผิดทั้งนั้น ไม่ใช่ครับ ทั้งในประเด็นข้อแรก บุคคลจะอยู่ที่ไหนจะเป็นผู้ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะลงโทษได้ ก็จะต้องกระทำอะไรจึงจะเป็นความผิด จะต้องเป็นการรู้เสียว่าจะกระทำอันตรายต่ออากาศยานจึงจะเป็นความผิด ในประเด็นทั้งสองข้อนี้กระผมจึงยังไม่สามารถที่จะเห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการ เพราะเหตุว่าท่านกรรมาธิการมิได้มีเหตุผลที่จะมาทำไว้ที่กระผมเชื่อได้ครับ

นายอำนาจ อินทุภักดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อำนาจ อินทุภักดิ์ กระผมเข้าใจได้ถึงเจตนารมณ์และความปรารถนาดีของท่านกรรมาธิการที่ประสงค์จะขยายขอบเขตความผิดตามมาตรานี้ให้กว้างขวางออกไป แต่อย่างไรก็ตามกระผม

LIRT

ก็เห็นว่าถ้อยคำตามร่างเดิมที่ได้บัญญัติไว้มีความหมายชัดเจนอยู่แล้ว โดยกำหนดไว้ ๒ ประการ คือ กำหนดการใช้กำลังประทุษร้ายหรือเชื่อว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นหรือบุคคล หรือเชื่อว่าจะกระทำอันตรายต่ออากาศยานนั้น ก็หมายถึงตัวอากาศยาน อันนี้ก็มีความหมายชัดเจน และในฐานะที่กฎหมายมาตราที่วางกำหนดโทษไว้กว้างขวางเหลือเกินกำหนดโทษขั้นต่ำจำคุกถึง ๑๐ ปี แต่อย่างไรก็ตามขณะนี้ก็มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ระหว่างท่านกรรมาธิการกับท่านสมาชิก สมาชิกก็ใคร่ขอเสนอประนีประนอมว่า เราจะใช้ตามร่างเดิมของรัฐบาลว่า "ผู้ใดยึดหรือเข้าควบคุมอากาศยานในระหว่างการบินโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือเชื่อว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นหรือเชื่อว่าจะกระทำอันตรายต่ออากาศยานนั้นในรูปอื่นใด" คือเอาทั้งตามร่างเดิมและทั้งของท่านกรรมาธิการนี้ผสมกันเข้าไป เพราะเหตุว่าถ้าหากเราจะใช้คำว่า "หรือเชื่อในรูปอื่นใด" แล้วกระดมเกรงว่าจะกว้างขวางเกินไป ความหมายตามร่างเดิมของรัฐบาลที่ว่า "เชื่อว่าจะกระทำอันตรายต่ออากาศยานนั้น" ที่ชัดเจนมากนี้จะขาดไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าพอที่จะสรุปประเด็นได้แล้ว ในมาตรา ๕ นี้ คือคุณนิรันดร์ ชาลีจันทร์ ผู้ขอแปรญัตติก็นำข้อถกเถียงไปแล้วก็หมดไป ประเด็นหนึ่ง ที่ในมาตรา ๕ นี้คณะกรรมการไปแก้ไขจากร่างเดิม ของรัฐบาลเข้าก็มีประเด็นที่เราจะต้องลงมติอยู่ ๒ ประเด็นว่า ๑. จะเอาตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือ ๒. จะเอาตามที่คณะกรรมการแก้ไข ส่วนผู้ที่ไม่ได้แปรญัตติอะไรก็ไม่สามารถจะเพิ่มเติมแก้ไขอะไรได้ในชั้นนี้ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

นายชรรณบุญ ลัทธพิไล : ท่านประธานที่เคารพครับ ตอนนี้เราจะถือตามร่างของรัฐบาลหรือของคณะกรรมการ เดี่ยวจะสับสนกัน กระดมขอความกรุณาให้ท่านปลัดได้ชี้แจงอันนี้ก่อนได้หรือไม่ครับ

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้มีการแก้ไขครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ครับ แต่ที่เราถือร่างรัฐบาลที่แก้ไข คือเรายึดร่างรัฐบาลอยู่ เกี่ยวจะสัมพันธ์กัน ขอให้ท่านปลัดชี้แจงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข โปรยกก็มีข้อขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณนิธิพัฒน์ว่าอย่างไร

นายนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธาน กระผมใครจะขอให้ท่านประธานพูดให้ชัดเจนหน่อยครับ ที่ลงมติกันเมื่อกี้ ที่ว่าสมควรให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือว่าให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไขนั้น เฉพาะส่วนคำที่ว่า "ว่าจะกระทำอันตรายต่ออากาศยานนั้น" กับที่คณะกรรมการแก้ไขเป็น "ในรูปอื่นใด" แทน เฉพาะประเด็นนี้เท่านั้นให้หรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ร่างเดิมทั้งหมดในมาตรา ๕ ของรัฐบาลนะครับ

นายนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธานครับ คณะกรรมการแก้ไขได้แก้ไขหลายแห่งนะครับ มีตั้ง ๓ - ๔ แห่ง อย่างโทษเพิ่มจาก ๕ ปีเป็น ๑๐ ปี คณะกรรมการก็แก้ไข ซึ่งกระผมก็เห็นด้วย เพราะกระผมก็แปรญัตติเอาไว้เช่นเดียวกัน แต่ที่กระผมว่าคงไว้ตามร่างเดิมนั้น กระผมเข้าใจว่าสมาชิกส่วนมากคิดว่าประเด็นอยู่ที่กรรมของการชูเชิดธงนี้ให้จำกัดอยู่เฉพาะกระทำอันตรายต่ออากาศยานนั้น กับที่คณะกรรมการขยายเป็นว่า "ในรูปอื่นใด" กระผมคิดว่าที่ลงมติเมื่อกี้ เฉพาะประเด็นนี้เท่านั้น กระผมว่าท่านประธานลองให้คำจำกัดความในการลงมติอีกครั้งหนึ่งครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณसानนท์ว่าอย่างไรครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานขอมติถูกต้องแล้วครับ แล้วสมาชิกเข้าใจดี เพราะท่านประธานได้บอกว่า ใครเห็น

LIRT

ยื่นตามร่างเดิม คือรวมทั้งหมทั้งมาตราเลย แล้วใครเห็นตามที่คณะกรรมการวินิจฉัย แก้ไข ชัดเจนครับ แล้วผู้ยกมือก็เข้าใจว่าร่างเดิมเขาถูกต้อง หมายความว่าทั้ง มาตราครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณพูดว่าอย่างไรครับ

นายอรรถ วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ได้เข้าใจ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าเมื่อกันครับ เรากำลังพิจารณากันในประเด็นข้อเดียว คือข้อที่ว่า จะเขียนระบุให้ชัดว่า "กระทำต่ออากาศยาน" หรือว่า "เป็นการขู่เข็ญ ในรูปอื่นใด" กระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายนั้นมิได้แย้งในเรื่อง โทษ มิได้แย้งในเรื่องการปรับปรุงถ้อยคำที่คณะกรรมการได้ตัดไป คำว่า "ที่อยู่" เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่สมาชิกเห็นด้วย กระผมเองก็เห็นด้วยในเรื่อง โทษที่หนักขึ้น เพราะฉะนั้นที่ท่านประธานถามนั้น กระผมเชื่อและเข้าใจว่าสมาชิก ทั้งหลายที่ได้ลงมติไปนั้น ลงมติไปในประเด็นที่ว่า จะถือตามร่างเดิมของรัฐบาล ใน ประเด็นที่ "กระทำต่ออากาศยาน" หรือว่าจะแก้ไขกว้างอย่างที่คณะกรรมการว่า ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมได้เรียนถามที่ประชุมแล้วว่า จะให้ เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาลทั้งมาตรา หรือว่าจะให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ แก้ไข ไม่ได้แยกประเด็นในชั้นนี้ครับ คุณบัญญัติว่าอย่างไร

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ ตามเรื่องนี้ที่ได้อภิปรายกันมา กระผมก็ได้ติดตาม กระผมก็อยากจะเรียน ความคอมมอนเซนส์ (Common sense) ระเบียบจะว่าอย่างไรก็ช่าง แต่ในเรื่อง นี้เป็น ๒ ประเด็น ความนั้นคนอาจจะเห็นไปตามคณะกรรมการทั้งสองประเด็นก็ได้ อาจจะเห็นประเด็นเดียวกันก็ได้ หรืออาจจะไม่เห็นทั้งสองประเด็นก็ได้ กระผม คิดว่าน่าจะพิจารณาเป็น ๒ ประเด็นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ต้องเสนอเป็นญัตติขึ้นมา แล้วก็มี ผู้รับรองครับ

พลอากาศเอก มัชฌิม บุญวิชัย : กระผมขอเสนอให้พิจารณาเป็น
 ๒ ประเด็น ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ
 (มีสมาชิกยกมือรับรอง)
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองครบตามข้อบังคับครับ
 ถ้าเช่นนั้นผมจะขอมติในประเด็นแรกก่อน

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงท่านประธานได้
 ถูกลามติดสภาแห่งนี้แล้ว และในเวลาเดียวกันกระผมเป็นคนหนึ่งซึ่งโดยภูมิความรู้
 คุ้นกับร่างของคณะกรรมการฯ แต่ท่านสมาชิกส่วนใหญ่เห็นด้วยกับร่างเดิม
 ของรัฐบาล คือไม่ใช่สิ่งที่ปรากฏอยู่ในอันล่าสุจน์นี้ กระผมจึงคิดว่าไม่สายเกินไป
 ที่เราจะทำความเข้าใจกันได้ เมื่อก่อนอาจจะมีความเข้าใจที่ไขว้เขวกันพอสมควร
 ระหว่างคำว่า "ร่างเดิมของรัฐบาล" กับ "ร่างเดิมของคณะกรรมการฯ" เพราะฉะนั้น
 กระผมขอความกรุณาท่านประธานให้ขอมติใหม่ ที่ท่านประธานถามมติเมื่อก่อนก็เป็น
 เรื่องที่ท่านประธานได้ทำถูกต้องแล้ว เพราะว่าไม่มีสมาชิกขออภิปรายในสิ่งที่คณะกรรมการ
 ราษฎรได้แก้ไข มี ออกเตอร์ออก ท่านอภิปรายในสิ่งที่คณะกรรมการได้แก้ไข
 และคนอื่นก็ไม่ได้อภิปรายอีก แล้วท่านประธานก็ถามมติ แต่กระผมว่าความไม่
 เข้าใจนั้นจะมี กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า จะถามมติเสียใหม่อีกครั้งหนึ่ง
 โดยไม่ต้องแยกประเด็น กระผมก็ว่าน่าจะทำได้ หรือว่าสมาชิกบางท่านจะขอ
 อภิปรายก่อนที่ท่านประธานจะขอมติอีกครั้งหนึ่ง กระผมก็ว่าจะเป็นเรื่องที่สะดวกกว่า
 ขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็เพื่อความประนีประนอมให้
 เรียบร้อย เปรียบรวมขอมติ เพราะว่ามีเวลานี้ทะเลาะกันมานานแล้ว วันนี้ยุติกัน
 เสียที เมื่อสมาชิกอยากจะให้แจ่มแจ้งให้แยกประเด็นก็แยกครับ ไม่ได้ว่าอะไร
 ขอบรรหารว่าอย่างไร

LIART

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานครับ กระผมมีความเห็นว่าที่ท่านสมาชิกได้คำนึงกันในกรณีเรื่องผู้ทรงกรม คือว่าทางคณะกรรมการฯ ไปตัดคำว่า "ว่าจะกระทำอันตรายต่ออากาศยานนั้น" ออก คิดใจปัญหานี้ขึ้นเดี่ยวแต่เห็นด้วยกับที่คณะกรรมการฯ ที่เพิ่มคำว่า "ที่อยู่" กับโทษ ฉะนั้นกระผมคิดว่าเราหนีไม่พ้นว่าเราจะต้องแยกเป็น ๒ ประเด็น ฉะนั้นแล้วจะไปในลักษณะที่ลงมติกันเมื่อครั้งแรก คือจะเอาความร่างเดิมของรัฐบาล ทั้งนี้ถ้าเอาความร่างเดิมของรัฐบาลนั้น สมาชิกที่โหวตแปรญัตติก็มีบางข้อก็ไม่ได้เห็นด้วยเหมือนกัน ฉะนั้นกระผมเองจึงมีความเห็นว่าที่ท่านประธานกล่าวเมื่อครั้งหลังสุดนี้แยกเป็น ๒ ประเด็น กระผมคิดว่าถูกต้องแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาละครับ เมื่อมีผู้เสนอญัตติมา และมีผู้รับรองครบตามข้อบังคับ ผมก็จะขอมติตามประเด็นแรกเสียก่อน ในเรื่องโทษยังไม่เกี่ยวนะครับ ประเด็นแรก ผู้ใดมีความเห็นว่าให้คงเป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรให้แก้ไขตามที่คณะกรรมการฯ แก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าในประเด็นแรกที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล ทั้งนี้ในประเด็นที่ ๒ เรื่องโทษจำคุกว่าอย่างไร คุณณิธิพัฒน์

นายณิธิพัฒน์ ชาติจันทร์ : ที่ว่าความร่างเดิมของรัฐบาลนั้นจะต้องตัดคำว่า "ที่อยู่" ออกนะครับ เพราะคำว่า "ที่อยู่" นี้เราตกลงกันไปแล้วว่าจะต้องตัดออก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ร่างเดิมก็ไม่ตัดครับ เป็นไปตามร่างของรัฐบาล

LIART

นายนิธิพัฒน์ ซาลิจันทร์ : ก็ชักกับมาตรา ๕ ซึ่งเรากำลังลงไปแล้ว
ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ตกลงนะครับ ตอนขอมติขอมติว่า
เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือที่คณะกรรมการแก้ไข สมาชิก ๕ ท่านก็
บอกว่าให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล ทีนี้ในประเด็นเรื่องโทษนี้ ท่านผู้ใดเห็น
ควรให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล ไปรยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีเลย

(นายแสวง พุทธสถิตย์ ไต่ถามและยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ว่าอย่างไรครับ

นายแสวง พุทธสถิตย์ : กระผมใครจะขอทำความเข้าใจสักหน่อยครับ
คือว่าในมาตรา ๕ ที่ว่า "ที่อยู่" ที่คัดออกนะครับ ถ้าหากว่าคงให้ยกต่อไป คือ
หมายความว่าให้มีคำว่า "ที่อยู่" ในมาตรา ๕ จะไปชักกับมาตราอื่น ๆ เพราะว่า
มาตราอื่น ๆ คำว่า "ที่อยู่" คัดออกไปหลายตอน เพราะฉะนั้นความเข้าใจของ
กระผมเข้าใจว่าในการที่อภิปรายหรือว่าจะคัดออกกันนี้ ทุกคนในเรื่องที่คณะ
กรรมาธิการคัดข้อความ "จะทำอันตรายนอกอากาศยานนั้น" หรือที่คณะกรรมาธิการ
เดิม "ในรูปอื่นใด" ลงไป เรื่องโทษ ๑๐ ปีไม่มีใครคัดค้าน "ที่อยู่" ก็ไม่มี
ใครคัดค้าน ทีนี้เรามาตั้งประเด็นถกกัน กระผมว่าบางท่านอาจจะไม่เข้าใจ
กระผมก็ยังสงสัย ถ้าหากเอาคำว่า "ที่อยู่" ในอากาศยานไว้ตามร่างของรัฐบาล
ก็จะไปชักกับมาตราอื่น ๆ ซึ่งเราจะคงคัดกันอีก คืออย่างในมาตรา ๖ (๒) ก็คัด
คำว่า "ที่อยู่" ออกเหมือนกัน (๓) "ที่อยู่" ก็คัดออกเหมือนกัน และอาจจะต้องมี
อยู่ในมาตราอื่น ๆ อีก กระผมก็ยังอ่านไม่ไหว เพราะฉะนั้นขอได้โปรดพิจารณาด้วย
ครับ เพราะว่าเมื่ออยู่หลายมาตรา คำว่า "ที่อยู่" นี้คัดออกครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องรัฐบาลจะขอชี้แจงเพิ่มเติมหรือไม่ ขอเชิญครับ

นายสมภพ โทกระกิตย (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า คำว่า "ที่อยู่" นั้นคงตัดออก เพราะเหตุที่ว่าสภาได้ผ่านมาตรา ๔ โดยสร้างคำที่เรียกว่า "อากาศยานในระหว่างการบิน" ให้ความหมายโดยเฉพาะ นี่เป็นความหมายโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นในมาตราต่อไปยังต้องใช้คำว่า "อากาศยานในระหว่างการบิน" จะมีคำว่า "ที่อยู่" ไม่ได้ และปัญหานี้ไม่ควรจะคงลงมติ เพราะเหตุว่าสภาได้เห็นชอบแล้ว ในการวิเคราะห์ศัพท์ขึ้นมาในมาตรา ๔ ว่า "อากาศยานในระหว่างการบิน" สภาเห็นชอบแล้ว ในมาตราต่อไปต้องใช้คำว่า "อากาศยานในระหว่างการบิน" ทั้งสิ้น อันนี้ไม่เป็นปัญหาที่จะต้องลงมติอีกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือจะคัดค้านอะไรอีกหรือไม่ ขอเชิญครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อท่านรองนายกรัฐมนตรีถือว่าตามมาตรา ๔ ได้ตัดคำว่า "ที่อยู่" ออกแล้ว แต่คำว่า "ที่อยู่" ในมาตรา ๕ นั้น เป็น "ที่อยู่" ตามถ้อยคำที่คงไว้ในร่างของรัฐบาล ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้แก้ไข เพราะฉะนั้นถ้าสภาแห่งนี้ได้ลงมติไปบอกไว้ให้คงไว้ตามร่างของรัฐบาล นั่นก็หมายถึงคำว่า "ที่อยู่" ยังคงต้องอยู่ เพราะฉะนั้นจะได้ทำความเข้าใจกันในเรื่อง "ที่อยู่" ตามมาตรา ๕ เสีย จะถือว่าคงไว้ตามร่างของรัฐบาลตามมาตรา ๕ นี้แล้ว ละก็ คำว่า "ที่อยู่" ตามมาตรา ๕ จะไปขัดกับที่ได้อนุมัติแล้วตามมาตรา ๔ กระผมขอประทานกราบเรียนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการจะชี้แจงอะไรเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

นายกันต์ธีร์ คุ้มมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้แจงเมื่อก่อนก็เป็นการถูกต้องแล้ว เนื่องจากคำว่า

"อากาศยานในระหว่างการบินหรือที่อยู่ในระหว่างการบิน" นี้มีบทนิยามศัพท์ ไว้ใน มาตรา ๕ นั้นเมื่อสภานี้ได้ตกลงแก้ไขคำนิยามศัพท์ของอากาศยานในระหว่างการบิน โดยตัดคำว่า "ที่อยู่" ออกแล้ว ข้อความนี้ในมาตราต่อไป ก็ต้องตัดคำว่า "ที่อยู่" ออก แล้วถ้าหากกลับเอาคำว่า "ที่อยู่" เข้าไปอยู่ในใหม่ ก็เลยไม่อยู่ใน ความหมายของทุกมาตราครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หมายความว่าตัดทุกมาตราเลย ใช่หรือไม่ครับ

นายกนต์ธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ใช่ครับ ซึ่ง คณะกรรมาธิการได้ตัดออกแล้ว ที่กระผมเสียใจอย่างยิ่งที่มติได้ลงไปแล้วในการ ที่ให้เก็บข้อความที่ว่าทำอันตรายต่ออากาศยานนี้ กระผมก็อยากจะขอโอกาสที่จะ อธิบายชี้แจง แต่ไม่มีโอกาส ลงมติก็โหวตไปแล้ว ก็ไม่เป็นไรหรอกครับที่จะให้เป็น ไปอย่างนั้น แต่กระผมขอเรียนอีกอย่างหนึ่งว่า ถ้าเราเก็บข้อความว่า "จะทำ อันตรายต่ออากาศยาน" นี้แล้วละก็ เป็นการกำหนดแคบกว่าที่อนุสัญญากำหนดไว้ นี้ก็เป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลที่จะต้องอธิบายให้องค์การระหว่างประเทศ เขา ทราบ ก็ไม่เป็นไร เมื่อเป็นมติของสภาแล้ว สภาก็มีมติเดิมที่ ขอขอบคุณ

นายอตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ คำว่า "ที่อยู่" ไม่มี ใครเคยยกปัญหาเลยในมาตรา ๕ แล้วก็เห็นชอบด้วยแล้วจึงผ่านคำนิยาม อย่างที่ ท่านรองนายกรัฐมนตรีว่า กระผมก็ได้เรียนย้ำในตอนแรกแล้วว่า "ที่อยู่" นี้ไม่คิดใจ เป็นแค่เพียงมีสมาชิกท่านหนึ่งยกขึ้นมาอีกท่านหนึ่งในที่นี้ที่สับสนนี้กว่าเอา "ที่อยู่" นี้ไว้ด้วย ไม่มีใครอยากเอาไว้ครับ แก้ไปแล้ว ขอขอบคุณ

คุณหญิงนันทกา สุประภาชนะนนท์ : ท่านประธานที่เคารพ ก็ฉันเข้าใจ ว่าการลงมติของสมาชิกเมื่อกันนั้นเป็นไปด้วยความเข้าใจผิด เรากำลังมีความสับสน กันอยู่มากในเรื่องการลงมติข้อความในการแก้ไขมาตรานี้ ก็ฉันจึงขอเสนอญัตติว่า ขอให้ท่านประธานได้โปรดให้มีการลงมติเป็น ๓ ประเด็น เพราะเหตุว่าข้อแก้ไข

มาตรา ๕ ที่คณะกรรมการแก้ไขมีอยู่ ๓ คน คือ อยากจะเสนอญัตติว่า
ประเด็นแรก ให้ท่านประธานถามคำว่า "ที่อยู่" นั้นจะให้ตัดหรือไม่ตัด ประเด็นที่ ๒
ให้ลงมติคำว่า "ว่าจะกระทำอันตรายต่ออากาศยานนั้น" จะให้คงไว้ตามร่างเดิม
หรือว่าจะให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข คือคำว่า "ในรูปอื่นใด" ส่วน
ประเด็นที่ ๓ ก็คือจะเห็นด้วยกับคำว่า "๕ ปีหรือ ๑๐ ปี" ก็ฉันขอความกรุณาให้มี
การลงมติเป็น ๓ ประเด็น จะชักแจงยิ่งขึ้น ขอมพระคุณคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพื่อไม่ให้สับสนนะครับ ท่านผู้ใด
จะชักของบ้าง อย่างที่พูดถึงนั้นหากเสนอ เชิญครับ

นายโอสถ โกศล : ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาเรื่องถ้อยคำที่พูดกัน
เมื่อกันเสร็จไปแล้ว มติลงไปแล้วก็หมายความว่า เอาตามร่างเดิมของรัฐบาลหรือ
ไม่ ก็ได้ลงมติไปแล้วว่าเอาตามร่างเดิมของรัฐบาล ที่มีปัญหาอยู่คำเดียว "ที่อยู่"
เพราะว่าลงมติไปก็หมายความว่า ถ้าหากเราใช้มติเดิม คำว่า "ที่อยู่" ก็คงกลับ
พื้นขึ้นมาอีก เพราะฉะนั้นกระผมขอเสนอญัตติเกี่ยวกับให้ตัดคำว่า "ที่อยู่" แล้วส่วน
เรื่องโทษเอาไว้ว่ากันทีหลัง ขอความกรุณาท่านสมาชิกโปรดรับรองกระผมด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาครับ เรียบร้อยดี และรวดเร็ว
ก็ด้วย ท่านผู้ใดเห็นชอบให้ตัดคำว่า "ที่อยู่" ตามที่นายโอสถเสนอ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้
ตัดคำว่า "ที่อยู่" ตามข้อเสนอของคุณโอสถนะครับ ทั้งนี้ เรื่องประการสุดท้าย
ในมาตรา ๕ เรื่องการลงโทษ จะเอา ๕ ปีถึง ๒๐ ปี ตามร่างเดิมของรัฐบาล
หรือว่าจะเอา ๑๐ ปีถึง ๒๐ ปี ตามที่แก้ไขใหม่ ท่านผู้ใดเห็นควรเอาตามร่างเดิม
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ให้เห็นควรวีให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการมาธิการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

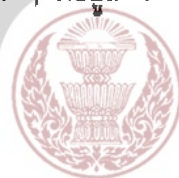
(มีสมาชิยกยกมือ ๑๕๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการมาธิการแก้ไข คือไปมาตรา ๒ มีการแก้ไขในมาตรา ๒ คุณนิธิพันธ์ ชาลีจันทร์ ขอแปรญัตติไว้ คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ญัตติขอสงวน มาตรา ๒ ขอเชิญคุณนิธิพันธ์ครับ

นายนิธิพันธ์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลที่กระผมแปรญัตติมาตรานี้ไว้ก็เนื่องด้วยต้องการที่จะเขียนข้อความในมาตราให้ตรงตามข้อความของอนุสัญญาฉบับภาษาอังกฤษที่ทำที่กรุงมอนทรีออล ในสัญญาภาษาอังกฤษมีใช้ถ้อยคำว่า "เพลซ ออร์ คอสเซส ทู บี เพลซด์ ออน แอน แอร์คราฟท์ อื่น เซอร์วิส บาย เฮนนี่ มีนส์ วอทโซเอเวอร์ (Place or causes to be placed on an aircraft in service, by any means whatsoever.) เพราะฉะนั้นกระผมถึงได้เขียนเอาไว้ว่า "เอาอุปกรณ์หรือวัตถุใด ๆ ไปวางหรือทิ้งไว้ในอากาศยานในขณะที่บริการ" คำว่า "ไปวางหรือทิ้งไว้" นี้อาจจะเอาตีความไป จะไปวางหรือไม่วางอะไรก็ได้แล้วแต่ หมายความว่านำเข้าไปในนั้น แต่ร่างของรัฐบาลเขียนไว้ว่า "ผู้ใดกระทำแก่อากาศยานในระหว่างบริการด้วยกลอุปรณ์วัตถุ หรือด้วยวิธีใด ๆ" ก็เป็นการใช้ถ้อยคำซึ่งกระผมเห็นว่ากำกวมและขยายมากกว่าจุดประสงค์ ของอนุสัญญาอันนั้น กระผมขอยกตัวอย่างเช่นว่า ถ้าจะเป็นไปตามความผิดในความหมายของอนุสัญญาฉบับภาษาอังกฤษนั้น บุคคลนั้นจะต้องนำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นดีไวส์(Device) หรือเป็นอุปกรณ์ใด ๆ เข้าไปทิ้งเอาไว้ในนั้น แต่ถ้าใช้คำตามที่รัฐบาลร่างมาว่า "กระทำแก่อากาศยานในระหว่างบริการ" คำว่า "กระทำแก่อากาศยาน" นี้จะทำอะไรก็ได้ ไม่จำเป็นจะต้องเอาอะไรสิ่งหนึ่งไปวางไว้ในอากาศยาน อาจจะเอาตะป๋ป๋ไปปล่อยอะไรนิด ๆ หน่อย ๆ ซึ่งอาจจะทำให้อากาศยานนั้นเสียหายไปก็ได้

กว้างกว่าอนุสัญญาอย่าง ขอมคุณครับ

นายอดุล วิเชียรเจริญ ท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นข้อนี้
 เช่นกัน กระผมเห็นด้วยกับท่านผู้แปรญัตติว่าไม่น่าที่จะไปขยายความ ไปถึงเช่นนั้น
 กล่าวคือกระผมไม่เห็นด้วยกับร่างของรัฐบาลในชั้นนี้ เช่นเดียวกันกับที่เป็นอยู่ ใน
 มาตรา ๕ ซึ่งน่าจะเสียคายอย่างยิ่งที่ท่านผู้แปรญัตติขอถอน และกระผมจึงไม่มีสิทธิ์ที่จะ
 ไปยื่นข้อขอให้มีการพิจารณากันในชั้นนี้ ขอให้ไปรื้อพิจารณาเหตุผล ความมุ่งหมาย
 ของมาตรา ๖ (๓) นี้ หรือของอนุสัญญา ประสงค์ที่จะเอาโทษแก่บุคคลที่ไม่เหมาะสม
 ทำแล้วเรามองไม่เห็นครับ ไปถึงก็เอาอะไรไปวางไปทิ้งไว้ในระหว่างบริการ
 ในระหว่างที่เครื่องบินจอดนั้น คนที่ไปกวดหรือใครก็แล้วแต่เข้าไปก็เอาอะไรไป
 แอบซ่อนทำ ซึ่งเป็นอันตรายอย่างยิ่งเป็นการที่ลักซ่อนทำ ไม่ปรากฏ ถ้าเขียนความ
 ให้อ่างอย่าง (๓) นี้แล้ว คนที่อยู่ข้างนอกไม่ได้เข้าไปในเครื่องบินทำโดยลักษณะ
 เปิดแคบ กล่าวคือเอาปืนยิงจากข้างนอกเล็งส่องมาจากสนามหรือนอกสนาม ข้าง
 สนาม แล้วยิงยิงไปทำอันตรายแก่เครื่องบินนั้น นั่นเป็นสิ่งที่ปรากฏ ก็รู้อยู่และ
 ลงโทษก็อยู่แล้ว แต่ว่าการลักซ่อนทำเช่นนี้เป็นการทำซึ่งเป็นอันตราย วัตถุประสงค์
 ประสงค์ของอนุสัญญาจึงประสงค์ที่จะเอาโทษแก่การกระทำอันเป็นการลักซ่อนซึ่งไม่รู้
 อยู่เช่นนั้น เป็นคนว่าเอาระเบิดไปวาง เอาเครื่องเคมีไปวางไว้ พอเสร็จแล้ว
 อีกระยะหนึ่งถึงเวลาที่เกิดถูกเป็นไฟขึ้นในอากาศ การกระทำโดยลักซ่อนเช่นนี้ไม่
 เกิดขึ้นในขณะที่กระทำ แต่ไปเกิดภายหลัง นั่นเป็นเจตนารมณ์ครับ แล้วการที่เราจะ
 มาลงโทษบุคคลโดยกฎหมายซึ่งกำลังพิจารณาเป็นร่างอยู่นี้ เราจะต้องรักษา
 เจตนารมณ์และจำกัดขอบเขตของการลงโทษไว้เช่นนั้น มิฉะนั้นจะเป็นการไปขยาย
 เขตกว้างขวางเกินกว่าเหตุครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องของกฎหมายอาญา เราจะต้อง
 ให้ความสำคัญของการกระทำชัดแจ้งปรากฏเข้าลักษณะอย่างประสงค์ ไม่ใช่ออก
 กฎหมายอาญาแล้วละก็ ไปกวดเสียกว้าง เอาอะไรทำอะไรซึ่งใครก็ไม่รู้ กฎหมาย
 ที่จะลงโทษแก่บุคคลในลักษณะต่าง ๆ ที่กระทำมาก่อน ๆ มีอยู่แล้ว แต่ก่อนเป็นการ

เฉพาะและเป็นการที่เราออกกฎหมายมาเพื่อที่จะบังคับใช้ตามอนุสัญญานั้น กระผม
จึงขอกราบเรียนฝากสภาว่าต่อไปโปรดพิจารณาในเรื่องนี้ให้ เราออกกฎหมายเพื่อ
ลงโทษแก่บุคคลในลักษณะความผิดซึ่งควรจะปรากฏชัดแจ้งและมีขอบเขตครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องนี้กระผมเห็นด้วย
กับร่างของรัฐบาลที่เสนอมานี้ เพราะว่าถ้าหากอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอ
ขอแปรญัตติไปแล้วความจะแคบเกินไป กระผมจะยกตัวอย่าง เช่นถ้าเอาระเบียบ
เวลาไปคิดไว้นอกเครื่องบิน เอาเข้าไปคิดเอาไว้ หรือจะคิดด้วยวิธีที่แคบที่สุดแต่
ก็จะไม่เข้า เพราะไม่ใช่เป็นเรื่องไปวางไว้หรือทิ้งไว้ในอากาศยาน กลายเป็นอยู่
นอกอากาศยาน เพราะฉะนั้นร่างที่รัฐบาลเสนอมานี้จึงเป็นร่างที่กว้าง พอสมควร
และมีขอบเขตพอใช้ได้ ที่นี้กรณีอย่างที่ว่าถ้ายังเป็นมาจากข้างนอกนั้นเป็นเรื่องที่
ไม่ใช่เข้า (๓) เสียแล้วละครับ เป็นเรื่องที่เขา (๒) ซึ่งเป็นการกระทำความ
เสียหายแก่อากาศยาน (๓) นั้นเป็นเรื่องที่เอาอุปกรณ์อะไรเข้าไปวางไว้ที่กระทำ
ต่ออากาศยาน ไม่ว่าจะในเครื่องบินนั้นเองหรือบนเครื่องบินที่ขึ้นไปแล้วอาจจะทำ
ให้เกิดความเสียหายได้ก็เป็นความผิดตาม (๓) แต่ที่กระผมไม่เห็นด้วยกับคณะ
กรรมาธิการก็เฉพาะในเรื่องถ้อยคำซึ่งมีความหมายอยู่มากคือ (๓) บรรทัดที่ ๒
คำสุดท้ายที่ไปแก้คำว่า "เพื่อ" เป็นคำว่า "เป็นเหตุ" นั้น กระผมคิดว่าจะทำให้
ความหมายนั้นผิดไปเลย เพราะเหตุที่คำว่า "เพื่อ" เดิมมันเป็นวัตถุประสงค์ของการ
ที่กระทำแก่อากาศยาน คือผลจะเกิดขึ้นอย่างไรหรือไม่มันไม่สำคัญ ถ้ามีวัตถุประสงค์
อย่างนั้นแล้วความผิดก็เกิดขึ้นทันทีเมื่อไปแก้คำว่า "เพื่อ" เป็นคำว่า "เป็นเหตุ"
แล้วจะต้องเกิดผลขึ้นเสียก่อน ความผิดจึงจะเกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้ความมุ่งหมายของ
(๓) นั้นผิดไป กระผมจึงคิดว่าเฉพาะคำว่า "เพื่อ" นะครับ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา
ยุ่งยากในภายหลัง จึงควรคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

นายนิรันดร์ ชวลีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพ
ต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งอภิปรายไปเมื่อกี้ ในฐานะที่ท่านก็เป็นนักกฎหมายชั้นสูง

คนหนึ่ง การที่ว่า จะเอาวัตถุระเบิดหรืออะไรไปวางไว้ในรถเครื่องบินนั้น พุถึงในทางครุฑวิทยาละก็ เป็นไปได้อะไร ๆ ก็ เป็นไปได้อะไร แต่ว่าการที่เอาของแปลกปลอมไปวางไว้ในรถเครื่องบินนั้น กระผมเข้าใจว่าท่านที่เกี่ยวข้องกับการเงิน อากาศนั้น ก็คงทราบดีว่าเรามี เช็คเคียวริตี้ เช็ค (Security check) กัน ถึงขนาดไหนครับ การที่เราต้องการที่จะป้องกันนั้นคือว่าจะต้องการป้องกันการถูกซ่อนที่มองไม่เห็นได้ ถ้าใครจะเอาระเบิดเวลาไปวางไว้ในรถเครื่องบินนั้น เช็คเคียวริตี้ การก (Security guard) เขาเช็คแล้วก็เช็คอีก จะต้องเห็น ครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า พอสมิบัติ (Possibility) ที่ท่านว่านั้นเป็นไปไม่ได้ครับ ในเมื่ออนุสัญญาเขาเขียนไว้ชัดเจนว่า "เพลส เซส ออร์ คอสเซส ทู บี เพลซด์ ออน แอน แอร์คราฟท์ อีน เซอร์วิส (Places or causes to be placed on an aircraft in service) ก็เห็นอยู่แล้วหมายความว่าในเครื่องบิน เพราะฉะนั้นก่อนที่จะเขียนมาตรานี้ กระผมก็ได้ทราบจากกรมการบริการบางท่านว่า ได้ตกลงกันอยู่ บางทีถึง ๒ ยามก็มี ในการตกลงกันเรื่องถ้อยคำ กระผมก็คิดว่า ที่เขาเขียนมานี้ควรจะรัดกุมเพียงพอแก่จุดประสงค์ที่เราจะป้องกันอยู่แล้ว กระผมจึงเห็นว่า การที่เราไปขยายการกระทำผิดให้ นอกเหนือจากรวด ไปได้โดยใช่เหตุ ถ้าขยายไปค่านั้นก็ไม่ควรจะเขียน (๒) เพราะว่า (๒) ก็คลุมอยู่แล้ว ใครจะไปทำอะไรก็ได้ นี่ก็หมายความว่าเราต้องการป้องกันการที่ไปถูกซ่อนวัตถุที่เป็นอันตรายต่อเครื่องบินเอาไว้ โดยที่เรียกว่าหาได้ยาก อย่างที่เกิดระเบิดในเครื่องบินมาแล้ว นับครั้งไม่ถ้วน อันนั้นต่างหากครับ แล้วอีกอย่างหนึ่งที่กระผมยังไม่เห็นด้วยกับที่เขียนว่า "เพื่อ" กลับ "เป็นเหตุ" นี้ด้วย กระผมเห็นด้วยว่าควรจะเขียนเป็น "เพื่อ" ความเดิม ไม่ใช่เขียนว่า "เป็นเหตุ" กระผมก็ได้แย้งในคณะกรรมการแล้ว คณะกรรมการก็อธิบายว่า ที่เขียนคำว่า "เป็นเหตุ" ก็เพราะใช้คำว่า "กระทำแก่อากาศยาน" เมื่อกระทำแล้วก็แสดงว่าเป็นเจตนา เพราะฉะนั้น "เป็นเหตุ" นี้ก็หมายความว่า มีเจตนา แล้วจะแก้ไขให้เป็นไปตามข้อความที่กระผม

เสนอแล้ว ก็จำเป็นที่จะต้องใช้คำว่า "เพื่อ" ไว้อย่างเข้มงวด

อีกอย่างหนึ่งที่คณะกรรมการฯ ยังไม่ได้อธิบายว่า ที่กระดุมขอเสนอ
 แปรญัติเพิ่มเติมโทษเป็น "จำคุกตั้งแต่ ๑๐ ปีถึง ๒๐ ปี" และคณะกรรมการฯ คงร่าง
 ไว้อย่างเดิม "๕ ปี" นั้นมีเหตุผลอย่างไร กระดุมเห็นว่าจุดประสงค์ที่เราออก
 กฎหมายนี้ก็เพื่อจะป้องกันการทำซึ่งเป็นภัยต่อสาธารณชน และในอนุสัญญาที่เรา
 เป็นสมาชิกก็ยอมรับด้วยว่ารัฐบาลนี้จะออกกฎหมายลงโทษอย่างหนัก ใช้คำว่า
 "ซีเวียร์ พินิชเมนท์" (Severe Punishment) ในอารติเคิล ๒ (Article 2)
 ของอนุสัญญากรุงเฮกที่เขียนไว้ว่า "อีช คอนแทรกตัง สเตท อันเคอเทคส์ ทู เมค
 ดี ออฟเฟนซ์ พินิชอะเบิ้ล บาย ซีเวียร์ พินัลตีส์ (Each Contracting State
 undertakes to make the offence punishable by severe penalties)"
 ทำไมเหตุใดเราจึงเขียนไว้เพียง ๕ ปี ถ้ารับสารภาพก็เหลือ ๒ ปีครึ่ง ติดไปสัก
 ๒ เดือนถึงวันเฉลิม ฯ ก็อาจจะปล่อยเลยก็ได้ อย่างนี้ และโดยที่บุคคลเหล่านี้ก่อให้เกิด
 อันตรายอย่างยิ่งต่อสาธารณชน เหตุใดเราถึงเอาโทษเพียงแค่ ๕ ปีเท่านั้นเอง
 กระดุมจึงขอเพิ่มเป็น ๑๐ ปี อย่างน้อย ๆ รับสารภาพก็ยังติดถึง ๕ ปี กระดุมขอ
 ยืนยันว่าในมาตรา ๓ นี้ขอให้ไปถามที่กระดุมแปรญัติติ ส่วนจะแก้ไขข้อความ
 เล็ก ๆ น้อย ๆ ให้รัดกุมขึ้นกระดุมไม่ขัดข้อง ขอขอบคุณครับ

นายอุศล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระดุมคิดว่าใน
 ประเด็นสำคัญที่กระดุมพยายามชี้แจง บางท่านอาจจะยังไม่เข้าใจ โดยเฉพาะท่าน
 สมาชิกวุฒิสภาท่านหนึ่งยังไม่เข้าใจ ข้อสำคัญใน (๓) อยู่ต้นครับ ตามร่างของ
 รัฐบาลนี้ใช้คำว่า "กระทำแก่อากาศยาน" คือเราต้องไปทำอะไรกับอากาศยานนั้น
 จึงจะเป็นความผิด ความมีในอนุสัญญานั้นไม่ได้กระทำแก่อากาศยาน เอาไปวางไว้
 เฉย ๆ และอันตรายเกิดขึ้นภายหลัง โดยเครื่องเคมีรอนเป็นไฟขึ้น หรือระเบิด
 เวลาถึงเวลาที่ระเบิด ขณะที่ตัวทำนั้นยังไม่ได้เกิดผลแก่อากาศยานเพียงไปวางไว้
 เฉย ๆ เพราะฉะนั้นความความอนุสัญญานั้นเป็นเจตนารมณ์และเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และ

ท่านผู้ขอแปรญัตตินั้นได้แปรญัตติไว้ถูกต้องแล้ว อันนี้เป็นความสำคัญครับ ที่ร่างเดิม
ของรัฐบาลเสนอมานั้นยังไม่ถูกต้อง ความจริงในคอนอภิปราบัยหลักการ กระผม
เองก็ได้พูดถึงเรื่องนี้อยู่เหมือนกันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก่อนกรรมาธิการจะอธิบาย ผมอยาก
จะเรียนถามรัฐบาลว่า ที่คณะกรรมาธิการไปเปลี่ยนคำว่า "เพื่อ" เป็น "เป็นเหตุ"
นั้นทางรัฐบาลมีความคิดเห็นอย่างไรครับ

นายสมภพ ไทกระกิชย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
การที่คณะกรรมาธิการเปลี่ยนคำว่า "เพื่อ" เป็น "เป็นเหตุ" นั้น รัฐบาลไม่เห็น
พ้องควย เฉพาะเหตุผลก็เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มึเกียรติท่านหนึ่ง ได้ชี้แจงไว้แล้ว
ความหมายของคำว่า "เพื่อ" นั้น เป็นความมุ่งหวังเจตนาที่จะกระทำให้เกิด แต่
"เป็นเหตุ" นั้นผลเกิดขึ้นแล้ว เป็นเหตุทำให้อากาศยานนั้นไม่สามารถทำการบินได้
อย่างนี้กระผมเห็นพ้องควย เมื่อได้ลุกขึ้นมาแล้วใครขออนุญาตท่านประธาน ชี้แจง
เกี่ยวกับมาตรา ๒ สำหรับข้อความที่ท่านสมาชิกแปรญัตติ โดยใช้คำว่า "เอา
กลอุปรณ์ หรือวัตถุใด ๆ ไปวางหรือทิ้งไว้ในอากาศยานในขณะบริการโดยวิธีใด ๆ
ซึ่งการกระทำนั้นอาจจะเป็นการทำลายอากาศยาน" ความนี้เมื่อเทียบกับร่างของ
รัฐบาลแล้ว กระผมขอทราบเรียนว่า ความแคงกว่ามาก เพราะว่าความผิดขั้นนี้
ถ้าหากวิเคราะห์ร่างของรัฐบาล รัฐบาลได้วางร่างไว้ ๓ คอนควยกัน ใน (๑)
เป็นการทำลายระหว่างบริการ (๒) กระทำให้เสียหาย ยังไม่ถึงขั้นทำลาย (๓)
เป็นเรื่องพยายาม ยังไม่เสียหาย ยังไม่ทำลาย แต่กระทำไปแล้วโดยมุ่งหวังจะ
ทำลาย อันอาจจะทำให้เกิดความเสียหาย ฉะนั้นเมื่อความและชั้นตอนต่างกัน เช่น
ขอได้โปรดวิเคราะห์ให้คั้นะครับ ร่างของท่านสมาชิกผู้ขอแปรญัตตินั้นเองคำว่า
"เอากลอุปรณ์ หรือวัตถุใด ๆ ไปวางหรือทิ้งไว้" กรรมหรือการกระทำนั้นคือ
เอากลอุปรณ์ หรือวัตถุใด ๆ ไปวางหรือทิ้งไว้ด้วยวิธีใด ๆ คำว่า "วิธีใด ๆ"
กลับมาแคงคำว่า "วางหรือทิ้ง" ซึ่งแคงต่างกับร่างของรัฐบาล ร่างของรัฐบาลนั้น

บอก "กระทำแก่อากาศยานด้วยกลอุบายวิเศษหรือด้วยวิธีใด ๆ" เพราะฉะนั้น ความของรัฐบาลต่างกว่า ด้วยการทำเอากลอุบายวิเศษหรือด้วยวิธีใด ๆ ที่กระทำ ต่ออากาศยานนั้นผลเกิดจากความคาดหมายอาจจะทำให้อากาศยานนั้นถูกทำลายหรือ ก่อให้เกิดความเสียหาย ทำไมถึงทำเช่นนั้น เพื่อให้อากาศยานนั้นไม่สามารถทำการ บินได้ ฉะนั้นร่างของรัฐบาลนั้นถ้าพูดตามส่วนแล้วมีความหมายไต่กว้าง และชัดเจน ที่ถือว่า และใครขอประทานกราบเรียนว่า ในการที่จะออกกฎหมายภายในกำหนด โทษอาญาแก่บุคคลนั้นไม่ว่าจะยึดข้อความหรือถ้อยคำในอนุสัญญาได้ ข้อความใน อนุสัญญานั้นเองเป็นแนวเป็นหลักการที่ยกให้ประเทศต่าง ๆ ที่เข้าเป็นสมาชิกได้รับ ทราบเอาไว้ ให้ไปออกกฎหมายอย่างนั้น และในการออกกฎหมายภายในของแต่ละ ประเทศก็ต้องคำนึงถึงความหมายของถ้อยคำลักษณะของการปฏิบัติของแต่ละประเทศ โดยเฉพาะ และอัตราโทษก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นจะไปยังอีกก็อาจจะทำให้ ความหมายหรือการออกกฎหมายภายในของแต่ละประเทศนั้นเองผันแปรไป หรือ ไม่ได้ผลตามที่ประสงค์ไว้ครับ

นายกนตธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผมอยากจะขอชี้แจงแต่เพียงเหตุผลที่เหตุคณะกรรมการ จึงได้ เปลี่ยนคำว่า "เพื่อ" เป็น "เป็นเหตุ" ก่อนอื่นกระผมอยากจะขอชี้แจงอย่างนี้ครับ คณะกรรมการได้พยายามอย่างเต็มที่ที่เกี่ยวกับที่จะรักษาร่างของรัฐบาลไว้ แต่ สำหรับในกรณีนี้เปลี่ยนคำว่า "เพื่อ" เป็น "เป็นเหตุ" นี้ก็เนื่องจากได้ดูจากอนุ สัญญา คือร่างกฎหมายฉบับนี้ที่มุ่งยากก็คือว่ามีร่างของรัฐบาล และก็มีอนุสัญญาถึง ๓ ฉบับ แล้วเราก็จะต้องพิจารณาว่าทั้งสองอย่างนี้ไม่ให้ขัดกัน หรืออะไรจะมากกว่า กัน อะไรต่ออะไรเราก็ต้องพิจารณาอย่างนั้น ที่นี้มาถึงในกรณีนี้มาจากอนุสัญญา กรุงมอนตร็อล ในภาษาอังกฤษมาจากข้อ ๑ (ซี) เขาบอกว่า "ทุ คอส แดเมจ ทุ อิท (To cause damage to it)" หมายความว่า แดทแอรคราฟท์. (That aircraft) วิช อีส ไลคลี่ ทุ เอแอมเจอร์ อิทส์ เซฟตี อิน ฟ্লাท์ (which is

likely to endanger its safety in flight) อันนี้คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าเขาบอกไว้แน่ชัดเลยว่าต้องก่อให้เกิดความเสียหาย และความเสียหายนั้นเป็นเหตุที่ไม่สามารถจะทำการบินต่อไปได้ นีกรณีหนึ่ง อีกกรณีหนึ่งก็บอก ทู คอส แคมเมจ ทู วิช อีส โลคัล ทู เอนแกนเจอร์ อีทส์ เซฟตี้ อินฟลิท เพราะฉะนั้นในกรณีหนึ่งนี้คณะกรรมการจึงเห็นมีความจำเป็นจะต้องบอกว่าจะต้องเป็นเหตุ ไม่ใช่ "เพื่อ" เท่านั้น เพื่อให้การอนุโลมเป็นไปตามอนุสัญญา แต่ว่าถ้าทางรัฐบาลมีความประสงค์ที่จะทำให้ออกเหนือจากอนุสัญญาออกไป คณะกรรมการก็ไม่ขัดข้องนะครับ แต่ว่ามีแหล่งสาเหตุที่ว่าทำไมคณะกรรมการจึงไปเปลี่ยนคำว่า "เพื่อ" เป็นคำว่า "เป็นเหตุ" ก็เพื่อจะให้เป็นไปตามอนุสัญญา เท่าที่สามารถจะกระทำได้ ขอพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : กระผมขอความกรุณาท่านกรรมการกรุณาอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะประโยคที่ยกนั้นเต็มทั้งประโยคไหมครับ เพราะคำว่า "ทู คอส แคมเมจ" บางกรณีอาจจะมุ่งหมายถึงวัตถุประสงค์ โดยไม่ใช่ว่าจะต้องก่อให้เกิดเหตุจริง ๆ ก็ได้

นายกนกนทร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพได้ครับ อนุสัญญามอนทรีออล อาร์ตติเคิล ๑ (ซี) ทั้งหมดเขียนอย่างนี้ "เพลส-เซส ออร์ คอสเซส ทู บี เพลสค์ ออบ แอน แอร์คราฟท์ อีน เซอร์วิส บาย เอ็นมีนส์ วอทไซเอเวอร์ เอ ทีไวซ์ ออร์ ทัสแชนซ์ วิธ อีส โลคัล ทู เกสตรอย แคร แอร์คราฟท์ (Places or causes to be placed on an aircraft in service, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that aircraft,)" อันนี้ก็บอกทำลายแอร์คราฟท์ นะครับ ออร์ ทู คอส แคมเมจ ทู อีท ก็หมายความว่า แอร์คราฟท์ วิธ เรนเคอร์ส อีท อีนแคเพเบิล ออฟ ฟลิท (Aircraft which renders it incapable of flight,) ออร์ (Or) อีกกรณีหนึ่งครับ ๓ กรณี ออร์ ทู คอส

แด่เมจ ทุ อิท วิช อีส โลกดี ทุ เอนแคนเจอร์ อิทส์ เซฟตี้ อิม ไฟลท์ มี ๓ กรณีย
 อย่างนี้ครับ กรณีที่ ๒ เขามองไว้เลยว่าจะคงทำให้เกินอากาศต่อไปไม่ได้ แต่ว่า
 อย่างที่กระผมได้กล่าวแล้ว ถ้าหากว่าเป็นความประสงค์ของรัฐบาล ที่จะให้ขยาย
 ออกไปอีกหน่ยบอกว่าจะเกินอากาศได้หรือไม่ก็ไม่สำคัญ เพื่อจะให้เกินไม่ได้
 เท่านั้นจะเอาผิดละก็ ได้ครับ อย่างนั้นก็เป็นที่ลืมหูลืมตาของประเทศไทยที่จะออกกฎหมาย
 อย่างไม่ก็ ได้ ขอบพระคุณครับ

พลอากาศโท บัญชา สุขานุกาสน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมใคร่ขอเรียนชี้แจงท่านสมาชิกผู้ซึ่งสงวนคำแปรญัตติไว้ เกี่ยวกับ
 เรื่องโทษ ที่ท่านมีความประสงค์จะให้เป็น ๑๐ ปี เหมือนเช่นกับมาตรา ๕ นั้น
 กระผมเห็นว่าสถานการณ์แตกต่างกันในระหว่างมาตรา ๕ กับมาตรา ๖ คือมาตรา
 ๕ นั้นเป็นการกระทำในระหว่างการบิน หมายความว่าถึงมีผู้โดยสารขึ้นไปอยู่บน
 เครื่องบินแล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นอันตรายแก่ชีวิตทรัพย์สินของผู้โดยสารเป็น
 อย่างยิ่ง เพราะถึงแม้จะไม่ทำลายหรือไม่เกิดอะไรขึ้นมา ถ้าหากเกิดแตกตื่นขึ้น
 ผู้โดยสารจะกระโดดลงมา อย่างเช่นจัมโบเจ็ทนี้ ท่านจะต้องกระโดดลงมาจากปีก
 ประมาณ ๒๗ ฟุต ก็อาจถึงอันตรายแก่ชีวิตได้ ส่วนในมาตรา ๖ นั้นเป็นในระหว่าง
 บริการ คืออยู่โดยสารยังไม่ขึ้น เพราะฉะนั้นจะให้โทษเท่ากันนั้น กระผมเห็นว่า
 ไม่น่าจะเป็นไปได้ แล้วก็เห็นด้วยกับร่างของรัฐบาลที่ได้เสนอมานี้ ขอบคุณครับ

นายอัคร วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังคำ
 ชี้แจงจากรัฐบาล และท่านประธานคณะกรรมการ กระผมไม่ติติงเรื่องโทษ
 นะครับ ที่กระผมสนับสนุนท่านผู้แปรญัตติ กระผมเห็นว่าโทษนั้นมีความแตกต่าง ควร
 จะมีระดับของความแตกต่างระหว่างมาตรา ๕ กับมาตรา ๖ เพราะฉะนั้นกระผม
 ไม่เห็นด้วยกับท่านผู้แปรญัตติในกรณีที่ขอแปรญัตติโทษ แต่ในเรื่องลักษณะของการ
 กระทำอันเป็นความผิด กระผมขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมถึงนั้นนะครับ ถ้าตามร่างของ
 รัฐบาลที่ใช้ว่า "กระทำความอากาศยานนั้นด้วยวัตถุใด ๆ อันอาจเป็นอันตราย" ถ้า

เราให้คำนี้คงไว้ เมื่อมีการตั้งเกิดขึ้นจริงจะเป็นปัญหาโต้เถียงกันเป็นอันมากว่าอะไร
เป็นการกระทำแก่อากาศยาน ถ้าเขียนอย่างอนุสัญญา กล่าวคือความที่ห้ามผู้แปรรูปผู้คิด
ขอแปรรูปแล้วชักเจนครบ เป็นความพยายาม ยังไม่ทำอันตราย ก็เกิดแล้ว เป็นต้น
ว่าถ้ามีนาย ก. เอาวัตถุเคมีอะไรไปวางเอาไว้ และวัตถุเคมีนั้นอาจจะแปรสภาพ
ในเมื่อเครื่องบินออกบินแล้วกลายเป็นไฟลุกไหม้หรือเกิดการระเบิด หรือเอาระเบิด
เวลาไปวางไว้ แต่เมื่อไปวางแล้ว ก็มีมาตรการตรวจพบเสียก่อน อย่างนั้นก็มีความผิด
แล้วครับ เป็นแค่เพียงวาง แต่ว่าถ้าเอาตัวอย่างที่รัฐบาลเสนอมา "กระทำแก่"
เอาไปวางไว้ยังไม่ได้กระทำแก่อะไรครับ วัตถุเคมีก้อนหนึ่งเอาไปวางหรือใส่ห่อ
เอาไว้ ยังไม่ได้แปรสภาพ ขณะนั้นยังไม่ได้ "กระทำแก่" ยังไม่เป็นอันตรายแก่
เครื่องบิน ปัญหาจะเกิดขึ้นครับ ในการตีความ ในการใช้กฎหมายในโรงเรียน
กระแสมักเห็นตรงกันข้ามว่าร่างของรัฐบาลที่เสนอนั้นไม่เป็นการเพียงพอ ซาก
ประเด็นสำคัญ ซึ่งปรากฏอยู่ในอนุสัญญา ไปรคพิจารณาให้คิดนะครับ แตกต่างกันมาก
ครับ

นายนิธิพัฒน์ ซาลิจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมประหลาด
ใจเป็นอันมากที่ได้ฟังคำอธิบายจากกรรมาธิการผู้หนึ่ง ก็ขอออกนามคือ พลอากาศโท
บัญชา ที่ท่านบอกว่าโทนี่ (๓) นี้ที่วางไว้โทษอ่อนก็เพราะว่ากระทำแก่อากาศยาน
ในระหว่างบริการ ซึ่งยังอยู่บนพื้นดิน แต่ว่าท่านเองพยายามอธิบายกระผมในคณะ
กรรมาธิการว่า อากาศยานในระหว่างบริการนั้นเขามักเตรียมเรื่องการบินโดย
คนโดยสารเขาไปอยู่ในนั้น ก็รวมทั้งระยะเวลา "ในกรณีใด ๆ" ให้หมายความ
ถึงระยะเวลาที่อากาศยานอยู่ในระหว่างการบินด้วย หมายความว่าโทษอันนี้รวมถึง
การไปดิสคัฟเวอรี่ (Discover) ไปค้นพบระเบิดในระหว่างที่เรือบินนั้นอยู่ด้วย
ไม่ใช่ว่าเรือบินอยู่บนดินนะครับอันนี้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าโทษอันนี้ ๑๐ ปีเป็น
มิถิมนั (Minimum) จะไปเอาโทษเพียง ๕ ปี กระผมว่าคนไม่กล้าหัวรอกครับ
ถ้าแค่ ๕ ปีนี้กระผมว่าคนเสี่ยงเอาระเบิดไปใส่แล้วเอาเงินประกันจมไปเลย ถ้า

ปล่อยให้ไทยไว้นานเกินไป เพราะคำว่า "ระหว่างบริการ" นั้นจะเห็นว่าคลุมถึงอากาศยาน
 ในระหว่างการบินด้วย อันคุณกระทิง "อากาศยานในระหว่างบริการ" หมายความว่า
 ว่าอากาศยานนั้นอยู่ในระหว่างเวลาที่ผู้ประจำหน้าที่ภาคพื้น หรือเจ้าหน้าที่ประจำ
 อากาศยานเริ่มเตรียมการก่อนการบินสำหรับเที่ยวบินใดโดยเฉพาะ จนถึงเวลาครบ
 ยี่สิบสี่ชั่วโมง หลังจากอากาศยานลงสู่พื้น และไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้ความหมายรวม
 ถึงระยะเวลาที่อากาศยานอยู่ในระหว่างการบินด้วย อันนี้คณะกรรมการเป็นคนที่
 แยกออกมาอย่างนี้ ซึ่งกระผมเห็นด้วยว่าตรงตามความหมายในอนุสัญญา กระผม
 ถึงยอมให้ แล้วทำไมถึงจะเกิดมาเบี่ยงบอกว่า "อากาศยานในระหว่างบริการ"
 นั้นหมายความว่าอยู่บนพื้นใดอย่างไร กระผมเห็นว่าคำกั้นในตัวครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเห็นว่าควรสรุปได้แล้วครับ
 เนื่องจากมาตรา ๖ นี้ไม่ได้มีเฉพาะที่คุณนิพนธ์สงวนไว้ใน (๓) เท่านั้น แต่คณะ
 กรรมการก็ได้ไปแก้ไขใน (๑) และ (๒) ด้วย สำหรับมาตรา ๖ (๑) (๒) ที่
 คณะกรรมการแก้โดยคำนี้เห็นท่านผู้ใดจะคัดค้านหรือไม่ ถ้าไม่คัดค้านจะไต่ถามไป
 เชิญคุณसानนท์ครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานครับ ที่แก้โดยคำนี้ เมื่อกี้
 คณะกรรมการก็ตกลงแล้วคำว่า "เพื่อ" กับ "เป็นเหตุ" ถ้าหากว่าเป็นไปตาม
 คณะกรรมการใช้ "เป็นเหตุ" แล้วละก็มีความประสงค์ครับ ตัวอย่างง่าย ๆ
 ว่าใครเอาวัตถุระเบิดไปติดไว้แล้วเขาค้นพบก่อน เหตุที่เขาทำนั้นก็เพื่อให้อากาศ-
 ยานนั้นไม่สามารถบินได้ ทีนี้ถ้าเปลี่ยนเป็นคำว่า "เป็นเหตุ" แล้วไปพบ แล้วเขา
 ไม่มีผิด เพราะว่ายังไม่เป็นเหตุให้อากาศยานนั้นดำเนินการบินไม่ได้ ทีนี้เจตนา
 อันนี้หมายความว่า "เพื่อ" คือไปทำแล้วถ้าจับได้ เพื่อเจตนาอย่างนั้นผิดแล้วครับ
 ทีนี้ไปแก้ "เป็นเหตุ" ตามที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้แจงแล้ว ฉะนั้นกระผมขอให้
 เป็น "เพื่อ" ตามร่างเดิม ทุก ๆ ข้อครับ (๒) (๓) ด้วย กระผมขอให้ลงมติอัน
 หนึ่งครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ใน (๑) ตีใจหรือไม่ครับ
 นายसानนท์ สายสว่าง : ใน (๑) ไม่ตีใจครับ
 นายแสวง พุทธสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังไม่ได้
 ยกมือขึ้นพูด เพราะเหตุว่าขอแปรญัตติและไต่สวน (๓) ก็มีสิทธิที่จะอภิปรายก่อน
 เมื่อท่านประธานได้กรุณาถามว่าจะตีใจ (๑) ในมาตรา ๒ นี้หรือไม่ คือ (๒)
 (๓) กระผมจะขอกล่าวรวมทั้งสามอนุมาตรา คือว่าความรู้สึกของกระผมเท่าที่คิดอยู่
 ตามที่ท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งได้อธิบายว่ามาตรา ๒ นี้เป็นบทบัญญัติ เท่าที่กระผม
 ได้ฟังถ้าหากว่าจำไม่ผิดก็ว่าเป็นความผิดที่เกิดขึ้นในระหว่างเครื่องบิน ยังไม่ได้ขึ้น
 หรือในระหว่างบริการ กระผมก็มีความสงสัย เพราะว่ากระผมเคยอภิปรายในเรื่อง
 อากาศยานในระหว่างบริการและอากาศยานในระหว่างการบินไว้ในมาตรา ๔ และ
 กระผมก็ไม่ได้เป็นผู้แปรญัตติ เมื่อคราวที่แล้วก็ได้รับคำชี้แจงจากท่านกรรมาธิการ
 เมื่อเลิกการประชุมคราวก่อนนั้น ว่าอากาศยานในระหว่างบริการนั้นจะต้องใช้
 ที่คณะกรรมการแก้ ก็หมายความว่า อากาศยานในระหว่างบริการก็ต้องหมายถึง
 ไปถึงอยู่ในระหว่างการบินด้วย คือว่าทั้งระหว่างการบิน ระหว่างการบริการรวมกัน
 ไปในระหว่างการบิน ฉะนั้นกระผมก็เลยสงสัยว่า (๑) ทำไมอากาศยานในระหว่าง
 บริการนั้นถ้าหากว่าคนเอาระเบิดไปวางบนเครื่องบินจะทำลายเครื่องบิน จะเข้ามาตรา ๒
 หรือเข้ามาตรา ๕ ถ้ามาตรา ๕ ต้องเข้ายึดหรือควบคุมและขู่เชิญเข้ากำลังประทุษ
 ร้าย หรือจะทำอันตรายแก่เครื่องบิน ถ้าหากว่าเป็นอย่างนี้ จะผิดอันไหนครับ
 จะผิดมาตรา ๕ หรือจะผิดมาตรา ๒ ถ้าหากว่าไปผิดมาตรา ๕ เขาก็ไม่ได้ทำ
 อะไร จะขู่เชิญก็ไม่ได้เชิญ อยู่ ๆ ก็เอาระเบิดลงมาแล้วปาเกิดไม่ระเบิด ที่นี้
 ไม่ระเบิด ความผิดนั้นก็มีความผิดสำเร็จตามมาตรา ๑๐ ที่คณะกรรมการเดิม
 ไว้ ที่นี้มีปัญหาว่าถ้าหากอากาศยานในระหว่างการบินนั้นผิดมาตราไหนครับ กระผม
 สงสัย กระผมขอเรียนถามในชั้นนี้ ที่นี้ถ้าหากว่าท่านจะหมายความว่าระหว่าง
 บริการรวมถึงการบินด้วย กระผมจึงว่าถ้อยคำระหว่างบริการนี้ ท่านจะเลือก

กำหนดเอาว่าฉันเอาคอนนี้ว่าระหว่างการบิน ตอนนั้นฉันเอาระหว่างบริการ ธรรมดา
ว่าทำให้สับสน ธรรมดาจริงมีข้อข้อใจ ที่นี้ถ้าจะดู (๒) ว่า "กระทำ ความเสียหาย
แก่อากาศยานในระหว่างบริการเป็นเหตุให้อากาศยานนั้นไม่สามารถทำการบิน หรือ
น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ความปลอดภัยของอากาศยาน ในระหว่างการบิน"
ธรรมดาว่ามาตรา ๒ นี้หมายความว่าถึงระหว่างบริการยังไม่ถึงระหว่างการบิน ธรรมดา
มีความเข้าใจเช่นนั้น ที่นี้เมื่อมาตรา ๒ ไปกำหนดเสียว่า "ระหว่างบริการ" แล้ว
ที่นี้ถ้าหากว่าเอาระเบียบไปวาง พกระเบิดขึ้นไปจะทำลายเครื่องบินจะเข้ามาตร
๕ หรือไม่ คือความผิด เราต้องถามกำหนดโทษให้หนักสำหรับบุคคลที่กระทำผิด เป็น
ภัยต่อผู้โดยสารบนเครื่องบิน ธรรมดาเลยสงสัย เพราะว่าเมื่อกันทนายกรรมาธิการ
บอกไว้ในขณะบริการ ท่านแยกเอาเองว่าตอนไหนขณะบริการ ตอนไหนระหว่าง
การบิน อันนี้ธรรมดาสงสัย แล้วก็เมื่อกันบอกว่าโทษที่จะให้เหมือนกันไม่ได้
เพราะว่าโทษมาตรา ๒ นี้ค่อนข้างกว่ามาตรา ๕ เพราะว่าระหว่างบริการ
ระหว่างบริการอยู่บนเครื่องบินก็มี ธรรมดามีข้อข้อใจสงสัยตรงนั้นครับ

พลเรือโท เกตุ สันติเวชกุล : ท่านประธานที่เคารพ ธรรมดาได้ฟัง
คำอธิบายประเด็นที่ท่านประธานได้กำหนดว่า ในถ้อยคำที่คณะกรรมการได้
เปลี่ยนไปจากร่างของรัฐบาลนั้น ธรรมดาที่มีความคิดใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่
คณะกรรมการได้เปลี่ยนคำจาก "เพื่อ" เป็น "เป็นเหตุ" ถ้าหากพิจารณาแล้ว
ในมาตรา ๒ (๑) คำว่า "ทำลายอากาศยานในระหว่างบริการ" อันนี้ไม่มีปัญหา
เพราะว่าเป็นการแสดงเจตนาที่จะไปทำลายอากาศยาน แต่ใน (๒) และ (๓) ที่
เปลี่ยนไปนี้ธรรมดาที่มีความสงสัยโดยเฉพาะถ้าตามรูปของกฎหมายแล้ว ต้องถือเอา
เจตนาเป็นสำคัญ ถ้าหากการกระทำที่กระทำโดยไม่เจตนา สมมุติว่าไปกระทำ
ความเสียหายแก่อากาศยาน แก่ไม่ได้เจตนา จะชักตัวอย่าง เป็นคนว่า
เจ้าพนักงานบริการนั้นเองทำโดยประมาทเดินเลอ แล้วทำให้เกิดความเสียหายขึ้น
จะผิดตามมาตรานี้หรือไม่ เพราะว่าองค์ประกอบยังไม่ครบ แล้วอีกอย่างหนึ่งโทษที่

วางไว้สลับกันมา เพราะฉะนั้นการที่มีเจตนา ความหลักกฎหมายเขาถือว่าหลักเจตนาเป็นสำคัญ ที่นี้ผู้ปฏิบัติไปโดยไม่ได้เจตนา กระผมมีความรู้สึกและมีความเข้าใจตาม (๒) และ (๓) ถ้าหากเป็นไปตามร่างของรัฐบาลแล้ว ต้องมีการพิสูจน์ให้ได้ว่ามีเจตนา คือเพื่อกระทำการอย่างนั้น ที่นี้ในกรณีที่ไม่เจตนากระผมเชื่อว่าไม่มีผิด ถ้าหากว่าคงไว้ตามร่างของรัฐบาล ถ้าพิสูจน์ได้ว่าไม่มีเจตนาที่ไม่น่าจะเกิดความเข้าใจของกระผมอย่างนี้จะถูกต้องหรือไม่ กระผมขอเรียนถามท่านกรรมาธิการครับ

นายประทีป ชุมวิเศษ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านสมาชิกท่านนั้นเรื่องเจตนา แต่ที่ท่านคิดว่าถ้าหากเผชิญไปทำโดยไม่มีเจตนาเกรงว่าจะเป็นความผิด ถ้าในหลักกฎหมายอาญาแล้วการทำถ้าไม่มีเจตนา ก็ไม่มีความผิดนี่เป็นหลักทั่วไปของกฎหมายอาญา การทำโดยหลังพลาดประมาทอะไรอย่างนี้ ในเมื่อกฎหมายไม่ได้บัญญัติว่าการทำโดยประมาทเป็นความผิดด้วย ก็ย่อมไม่มีความผิด เพราะฉะนั้นข้อนี้ไม่ต้องเป็นห่วงอยู่แล้ว

ส่วนท่านสมาชิกคนก่อนที่ท่านกล่าวถึงคำว่า "ในระหว่างบริการ" นี้ กระผมต้องขอประธานอนุชานกล่าวซ้ำกับเมื่อวันศุกร์ที่แล้วอีกว่า ช่วงเวลาของคำว่า "ในระหว่างบริการ" นี้น่าจะว่าหากอาศัยอยู่ในระหว่างการบิน เริ่มขึ้นก็ก่อน แล้วก็จบช่วงเวลาที่หลังด้วย ครอบคลุมอยู่ในระหว่างการบินนั้นอยู่ตรงกลาง ท่านกรรมาธิการท่านที่แล้วที่ท่านได้กล่าวถึง ใช้เป็นเหตุแล้วทำไมเราจึงวางโทษเบาลง เพราะว่ามาตราที่เอาโทษแก่การกระทำคืออาศัยอยู่ในระหว่างบริการนั้นก็เพราะว่าช่วงของระหว่างบริการนี้น่าจะว่า แยกออกจากระหว่างการบินโดยเฉพาะ เพราะว่าในระหว่างบริการนี้ครอบคลุมเข้าไปด้วยเลย เขาเพียงเตรียมตัวบินก็อยู่ในระหว่างบริการแล้ว ในระหว่างบริการนี้ถ้าไปทำผิดอะไรเข้าแล้ว แต่ยังไม่ถึงขั้นที่ว่าอยู่ในระหว่างการบิน แม้เขินลงมาแล้วยังต้องบวกด้วยอีก ๒๔ ชั่วโมง ยังอยู่ในระยะเวลาที่เรียกว่าอยู่ในระหว่างบริการอีก หัวข้อนั้นก็ผิดอีก เพราะฉะนั้น

ครบอยู่แล้ว เปรียบเหมือนกับว่าถ้ามาตราหนึ่ง เราว่าถ้าภัยอากาศยานในระหว่างวันที่ ๑๐ ถึงวันที่ ๒๐ มีโทษอย่างนั้น ๆ แล้วถ้าทำความเสียหายให้แก่อากาศยานในระหว่างบริการในระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ ก็มีโทษอย่างนั้น ๆ ท่านเพียงแต่จะชี้ให้เห็นว่าในระหว่างบริการนี้ระยะเวลายาวกว่า ท่านจึงใช้เป็นเหตุผลประกอบที่ว่าจึงกำหนดโทษให้เบาลงกว่ามาตรา ๕ ซึ่งเป็นเรื่องผิด และทำไมจึงเบากว่า และคณะกรรมการไม่ได้แก้ ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติโปรดสังเกตดูใน (๒) การทำความเสียหายแก่อากาศยานนี้ คือการทำความเสียหายเพื่อให้อากาศยานนั้นไม่สามารถทำการบินหรือว่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานในระหว่างการบินนี้ การทำความเสียหายนี้อาจจะมีเพียงเล็กน้อย ซึ่งซ่อมแซมหรือแก้ไขได้ในเวลาอันรวดเร็วก็ได้ กรรมการซึ่งท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญของกองทัพอากาศ ท่านก็อธิบายแล้วเป็นต้นว่าแอบไปคลายน็อตอะไรเพียงตัวเดียว ก็จัดว่าเป็นการทำความเสียหายให้แก่อากาศยาน แล้วอาจจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน เมื่อเวลาอากาศยานนั้นอยู่ในระหว่างการบิน เราเผื่อการทำความเสียหายเล็กน้อยที่อาจจะเยียวยาแก้ไขได้โดยง่าย หรือในระยะเวลาอันสั้น จึงปล่อยให้เป็นดุลพินิจของศาลที่อาจจะใช้โทษที่ต่ำลงได้ เพราะนึกกันกับการเข้ายึดเข้าควบคุม ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติย่อมเห็นแล้วว่ามันร้ายแรงกว่าแน่ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยกันแน่แล้ว แต่ทำความเสียหายนี้สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ มีทั้งอย่างมากมาย และตั้งหลายชั้น เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงเห็นว่าไม่สมควรจะไปแตะต้องโทษที่รัฐบาลร่างมานี้ เพราะคิดในแง่ที่ว่าความเสียหายอาจจะทำเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่เข้ากฎหมายแล้ว ศาลจะได้มีโอกาสใช้ดุลพินิจที่จะลงโทษขั้นต่ำเพียง ๕ ปีก็ได้ ไม่จำเป็นจะต้องไปลงโทษถึง ๑๐ ปี เหมือนอย่างกับมาตรา ๕ ขอขอบคุณครับ

นายนิรันดร์ ชวลีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานโทษที่จะต้องกล่าวแล้วครับ ที่ท่านกรรมการชี้แจงไปเมื่อสักครู่นี้ท่านพยายาม

จะให้ท่านสมาชิกเข้าใจไว้ซะ เพราะที่โทษในข้อ ๒ นี้มาจากอนุสัญญากรุงมอนทรีออล อาร์ทิเคิล ๑๑ ข้อ (บี) ในประโยคที่บอกว่า "เอนี่ เพอร์ซัน คอมมิทส์ แอน ออฟเฟนซ์ อีฟ ฮี อันลอฟฟูลลี่ แอนด อินเทนชันนอลลี่ (Any person commits an offence if he unlawfully and intentionally)" นะครับ เพราะว่าข้อ ๒ นี้ว่า "คอสเซต แคมเจจ ทู ซึช แอน แอร์คราฟท์ วิช เรนเคอร์ส อิท อินแคเพเบิล ออฟ ฟลายท์ ออร์ วิช อีส โลคัลลี่ ทู เอนเคนเจอร์ อิทส์ เซฟตี้ อีนิฟลายท์ (Causes damage to such an aircraft which renders it incapable of flight or which is likely to endanger its safety in flight)" หมายความว่า จะไปทำความเสียหายเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่เข้าข่ายนั้นนะครับ จะต้องทำความเสียหายถึงขนาดที่ทำให้เครื่องบินนั้นบินไม่ได้ หรือว่าจะทำให้เครื่องบินในระหว่างการบินนั้นไม่ปลอดภัย ไม่ใช่ชำรุดเล็กน้อยเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วจะเป็นความผิด ไม่เข้าความผิด มาตรา ๖ (๒) อันนี้ครับ กระผมว่า ท่านกรรมาธิการพยายามที่จะให้เราเข้าใจไว้ซะ โทษอันนี้ต้องมีเจตนาที่จะทำให้เครื่องบินนั้นไม่สามารถที่จะบินได้ และถ้าบินไปแล้วจะเกิดความไม่ปลอดภัยขึ้นในการบิน เครื่องบินอาจจะตกได้ครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าคดีก็ตามมีเจตนาที่ท้าวางว่านั่น โทษ ๕ นั้นอ่อนเกินไป บ้านเมืองเราที่เป็นนิติรัฐอยู่เดี๋ยวนี้นี้ เพราะว่ากฎหมายราคาถูกเกินไปครับ

นายแสวง พุทธสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพครับ คำชี้แจงของท่านกรรมาธิการ กระผมก็ยังไม่หายข้องใจ คือในมาตรา ๖ (๑) นี้ กระผมยกตัวอย่างสมมุติว่า ถ้าหากมีคนร้ายขึ้นไปบนเครื่องบินขณะในระหว่างการบิน พกระเบิดขึ้นไปและเอากระเบิดไปในเครื่องบินนั้น เกิดไม่ระเบิด แต่การกระทำเช่นนั้นเป็นความผิด ซึ่งคณะกรรมการแก้ไขในมาตรา ๑๐ ทีวี ว่าเป็นความผิดสำเร็จ ทั้งนี้ปัญหาว่าจะเป็นความผิดมาตราใด ถ้าหากว่าเป็นความผิดในมาตรา ๖ โทษก็น้อยกว่าในมาตรา ๕ ซึ่งกระทำในเครื่องบินในขณะบินเหมือนกัน กระผมมีข้อสงสัยในข้อนี้ครับ

นายอรุณ ภาณุพงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมใคร่ขอเรียนชี้แจงข้อของใจว่าตามตัวอย่างที่ท่านยกขึ้นมาเมื่อก่อนว่าจะเข้ามาตราในนั้น กระผมรู้สึกว่ามี ความแตกต่างระหว่างมาตรา ๕ กับมาตรา ๖ มาตรา ๕ เป็นเรื่องของการเข้ายึดหรือควบคุม ส่วนมาตรา ๖ เป็นเรื่องของการทำความเสียหายหรือการทำลายอากาศยาน เพราะฉะนั้นถ้าไม่ได้ยึดหรือไม่ได้ควบคุมก็เข้ามาตรา ๖ กระทำ ความเสียหายนะครับ เพราะฉะนั้น กระผมคิดว่าข้อนี้ก็ไม่ น่าจะเป็นข้อที่ควรกังวลจนเกินไป สำหรับโทษนั้นความจริงที่เราพูดว่าโทษเบา โทษไม่ได้เบา วางโทษถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีถึง ๒๐ ปี จริงอยู่เลข ๕ โทษขั้นต่ำนั้นน้อยกว่า แต่ความรุนแรงของโทษที่ศาลจะใช้ดุลพินิจนั้นเท่ากับโทษของมาตรา ๕ เว้นไว้แต่โทษขั้นต่ำซึ่งกันเอาไว้สำหรับกรณีความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้นเอง

ส่วนสำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งบอกว่า คณะกรรมาธิการต้องการที่จะให้ช้าเขานั้น กระผมขอเรียนว่า คณะกรรมาธิการนี้มีความห่วงใยอยู่ อย่างเดียวคือทำอะไรจริงจะออกกฎหมายให้การคุ้มครอง แก่การเกิดอากาศที่มีประสิทธิภาพที่สุด ไม่มีประโยชน์ใดที่จะไปทำความช้าเอาไว้ให้แก้ท่าน เพราะว่าเรื่องนี้ไม่ได้มีผลประโยชน์อะไรที่เกี่ยวข้องกันทั้งสิ้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดของใจจะอะไรอีกหรือไม่เชิญคุณแสงอีกครั้งครับ

นายแสง พุทธิสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพครับ คือกระผมมีความประสงค์อยากจะรับคำชี้แจงมาตรา ๖ (๑) ว่าความผิดที่ท่านน เกรงนั้นกำลังเป็นอยู่ที่ว่าเอาระเบิดมาทำลาย แล้วมายึดในมาตรา ๖ ความร้ายแรงไม่เท่ากับยึด ยึดยังรู้สึกว่าจะน้อยกว่า แต่มาผิดมาตรา ๖ นี้โทษน้อยกว่าอีก กระผมมีข้อสงสัย เพราะวามตรา ๖ (๑) นี้ระหว่างบริการคงหมายถึงความถึงอยู่ระหว่างการบินด้วย แต่ว่าในเรื่องกรรมคำนี้หมายความว่ามาตรา ๕ ต้องเป็นเรื่องผิด แต่ในเรื่อง

ทำลายเครื่องบินไม่มีเลย คือหมายความว่าจะทำลายเครื่องบินก็เข้ามาตรา ๖
กระผมมีความข้องใจในข้อนี้ครับ

นายประทีป ชุมวิฑณะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ จริง
อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอภิปรายเมื่อกี้ ที่จริงแล้วถ้าท่านดูมาตรา ๖ แล้ว
จะเห็นว่าถึงขั้นทำลายอากาศยาน ควรจะมีโทษเท่ากับมาตรา ๕ แต่เมื่อดูร่างของ
รัฐบาลมารวมไว้การกระทำหลายอย่างมีหนักบ้างเบาบ้าง มารวมกันอยู่ในมาตรา ๖
และคณะกรรมการก็เห็นว่าไม่อยากจะไปรื้อเขียนแยกแยะออกไป อยากจะคงรูป
ไว้ตามร่างของรัฐบาล และเห็นว่าโทษอย่างที่ท่านปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
ก็กล่าวแล้วว่ามีโทษขั้นสูงที่ให้ศาลใช้ได้อยู่แล้ว คือจำคุกตลอดชีวิต ประหารชีวิตด้วย
เพียงแต่ขั้นค่าเราไต่คดีหุ่นสำหรับเอามาใช้แก่การกระทำเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่าง
เป็นต้นว่าใน (๒) นี้เพียงแต่ว่าการทำความเสียหาย ซึ่งน่าจะเป็นเหตุให้เกิด
อันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน อาจจะมีกรณีที่อันตรายนั้นยังไม่ทัน
เกิด พบเข้าก่อน เพราะฉะนั้นก็เปิดโอกาสให้ศาลที่จะใช้ดุลพินิจลงโทษเพียง ๕
ปีก็ได้ ท่านผู้เขี่ยวชาญกฎหมายของทัพอากาศ ท่านเคยอธิบายให้กระผมฟังว่าแม้แต่ไปทำลาย
มือคอะไรเขาก็เรียกว่าทำความเสียหายแล้ว แล้วผลอาจจะไม่เกิดรุนแรงถึงกับว่า
เกิดอันตราย เพียงแต่ว่าน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศ-
ยานก็ได้ เราจึงปล่อยดุลพินิจเอาไว้ช่วงกว้าง ๆ เนื่องมาจากว่าเราไม่ต้องการ
รื้อมาตราของรัฐบาลแยกแยะออกให้เป็นหลาย ๆ มาตรา เมื่อมาสัมพะหลาดกัน
อย่างนี้แล้วก็เลยต้องคิดเรื่องการกระทำเล็กน้อยกับการกระทำใหญ่อย่างนี้ เมื่อมันกัน
อยู่ อัตรากำลังก็ต้องมีช่วงห่างทั้งขั้นค่าก็เบาหน่อย แล้วขั้นสูงก็สูงเสมอกับมาตรา ๕
คณะกรรมการจึงคิดว่ายื่นอัตราโทษไว้ขั้นค่าจำคุกเพียง ๕ ปี เป็นการเหมาะสม
แล้ว ขอบขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ ถ้ากระผมเข้าใจไม่มีที่
กระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ตัดใจ (๑) นั้น คงจะมุ่งหมายถึงว่าทำไม

กรณีเพียงแต่ผู้ซึ่งมีความคุ้มครองที่ยังไม่ได้ทำลายตามมาตรา ๕ นั้น เรายังคงโทษกันหนักถึง ๑๐ ปี ถึง ๒๐ ปี ทำไมมาตรา ๖ นั้นจึงโทษเบา เพราะคำว่า "อากาศยานในระหว่างบริการ" นั้น ถ้าอยู่ในคำนิยามแล้วก็หมายความว่ารวมถึงเวลาที่อากาศยานอยู่ในระหว่างการบินด้วย กระผมอยากจะกราบเรียนชี้แจงว่า เค็มเขาแยกกัน อย่างนี้ จริงอยู่ตามถ้อยคำเมื่อคุณแล้วจะเห็นว่าถ้าอากาศยานอยู่ในระหว่างการบิน ก็หมายความว่ารวมถึงเป็นอากาศยานในระหว่างบริการด้วย เพราะฉะนั้นถ้าใครไปทำลายเข้าก็น่าจะมีกรณีตามมาตรา ๕ แต่ความเป็นจริงแล้วเป็นไปได้ เพราะเหตุว่าอากาศยานที่ขึ้นไปอยู่บนอากาศยานในระหว่างการบิน และทำลายอากาศยานนั้น เราก็กินทุกเรื่องโทษได้แล้ว เพราะไม่มีทางที่จะรอดอยู่ได้ นี่คงจะมุ่งหมายถึงกรณีที่อากาศยานนั้นจอดอยู่ในระหว่างการบริการจริง ๆ ไม่ใช่หมายความถึงการขยายออกไปรวมถึงระหว่างการบินด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าใครไปทำลายเขา ตัวเองอยู่ข้างนอกไปทำลายอากาศยานนั้นก็มิโทษ และโทษในกรณีนี้ เรียงลำดับกันไปถึง ๓ อย่าง คือ ประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต และจำคุก ๕ ปี ถึง ๒๐ ปี ถ้าหากว่าการกระทำนั้นหนักเบาอย่างไรก็ต้องพิจารณาไปตามลำดับโทษ ถ้าหากว่าจะแก่ ๕ ปีเป็น ๑๐ ปีด้วย กระผมก็เข้าใจว่าคณะกรรมการคงเป็นห่วงความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้นอาจจะทำให้ได้รับโทษมากไป เพราะมาตรา ๖ นั้นมีการกระทำหลายอย่างหลายประการรวมกันอยู่ กระผมก็คิดว่าตามองข้อเท็จจริงกันเป็นอย่างนี้แล้ว มาตรานั้นก็ควรจะผ่านไปได้ เว้นแต่คำว่า "เพื่อ" เท่านั้นเองครับ

นายนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยว่า ในมาตรา ๖ นี้จะมีความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะว่ามีการกระทำทั้งสามอย่างใน มาตรา ๖ ต้องเป็นการกระทำโดยเจตนาครับ ภาษาอังกฤษเขาใช้คำว่า "อินเทนชันนัลลี (Intentionally)" แต่เราไม่ได้ใส่เข้าไป โดยคณะกรรมการก็ว่าทั้งหมดนี้คงหมายความว่าเจตนาอยู่แล้ว คนที่กระทำความผิดทั้งสามอย่างนี้ โดยเจตนาที่กระผมเห็นว่า จะเป็นอะไรก็ตาม จะเป็นคล้ายนั้นอกเพื่อจะให้เป็น

อะไรก็ตาม ถ้าเราไม่พบเสียก่อนจะทำอันตรายแก่คนนับเป็นร้อย ๆ คน นะครับ การกระทำอย่างนั้น ถ้าเราวางโทษไปเพียง ๕ ปี ธรรมดาว่าป้อมปรามไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นอย่าไปถือว่าเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ทั้งหมดนี้เป็นการกระทำที่มิเจตนาทั้งนั้นละครับ เจตนาที่จะทำลายอากาศยาน เจตนาที่จะทำให้อากาศยานนั้นไม่สามารถที่จะบินได้หรือว่าบินไปแล้วจะเกิดอันตรายในระหว่างการบิน หรือว่าเจตนาที่จะเอาของไปวางไว้ ณนั้นเพื่อที่จะทำลายเครื่องบิน เป็นการเจตนาทั้งหมด เพราะฉะนั้นธรรมดาเห็นว่าโทษทั้งหลายนี้ไม่ใช่โทษเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ใช่ชวาคณหลงลืม ไม่ใช่ชวาช่างเครื่องไปเดลอกลายน็อค ซินน็อตไม่แน่น ไม่ใช่ช้อย่างนั้นครับ เป็นการกระทำโดยเจตนาที่จะทำให้เครื่องบินนั้นเสียหาย จะทำให้คนเสียชีวิตเป็นร้อย ๆ ธรรมดาจึงเห็นว่ากำหนดโทษขั้นต่ำของมาตรานี้ไม่ควรวางเอาไว้เพียง ๕ ปี อย่างที่คณะกรรมการเสนอครับ

นายอคุต วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมไม่สนับสนุนท่านผู้แปรรูปคดีในเรื่องเกี่ยวกับโทษในมาตรา ๒ กระผมเห็นว่าความใน (๓) นี้เป็นความซึ่งมีความมุ่งหมายตามร่างของอนุสัญญาและตามร่างซึ่งท่านผู้ขอแปรรูปคดีได้ขอแปรรูปคดีไว้เป็น เรื่องของความพยายาม ความพยายามซึ่งอาจจะเป็นการเอาวัตถุสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปวางไว้ เพราะฉะนั้นโทษของเรื่องความพยายามนี้เป็นโทษซึ่งเบาที่หนักออกไปจากนั้นแล้วกระผมยังคำนึงถึงกรณีที่เป็นจริงแล้วก็เคยปรากฏเป็นข่าว บางคนเป็นคนซึ่งไม่ค่อยจะมีความเข้าใจอะไรก็ทำอะไร ในเรื่องเกี่ยวกับวัตถุระเบิดหรือภัยอันตรายจากกลไกอะไรเท่าไร อาจจะเอาของอะไรบางอย่างไปวางไว้ ทั้ง ๆ ที่มีเจตนาเพื่อที่จะทำลายอากาศยานจริง แต่ว่าของสิ่งนั้นในทางเทคนิคผู้เชี่ยวชาญเขาพิสูจน์ได้ว่าไม่สามารถจะเกิดอันตรายที่แท้จริง แก่เครื่องบินนั้นได้เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วโทษก็ไม่ควรจะหนัก เพราะเหตุว่าการกระทำนั้นถึงแม้ว่า

๑. เป็นความพยายาม ๒. ความพยายามนั้นไม่มีทางบรรลุผลสำเร็จได้ ที่จะไปทำให้เครื่องบินเกิดลุกเป็นไฟขึ้นได้ในภายหลัง

ควยเหตุนี้ ถ้าเราบัญญัติไว้กว้างแล้ว

มีโทษเป็นช่วงตั้งแต่ ๕ ปีจนกระทั่งถึงประหารชีวิต ก็แล้วแต่ศาลจะเป็นผู้พิจารณา ถ้าหากว่าศาลเห็นว่าสิ่งที่เอาไปวางไว้นั้นเป็นวัตถุระเบิดซึ่งเป็นระเบิดเวลาจะเกิดขึ้นตรายอย่างแท้จริง ก็ลงโทษหนักครับ ศาลไม่จำเป็นจะต้องลงโทษ ๕ ปี ก็ลงโทษ ๑๐ ปี ๒๐ ปีก็ได้ แล้วแต่ลักษณะของการกระทำและภัยอันตราย ที่อาจจะเกิดขึ้นจริง แต่กระผมเห็นว่าคำว่า "เพื่อ" ที่เปลี่ยน "เป็นเหตุ" นั้น ไม่ควรที่จะเปลี่ยนใน (๓) นี้ เพราะเหตุที่จะไปรับกับข้อความซึ่งกระผมเองเห็นด้วยกับท่านผู้แปรญัตติ ที่ว่า ควรจะแก้ไขจากร่างเดิมของรัฐบาลที่เขียนไว้ว่า "กระทำแก่อากาศยานนั้น" เอาคำว่า "นั้น" ออกเสีย แล้วก็เอาตามคำแปรญัตติของท่านผู้แปรญัตติที่ว่าเอาอะไรไปวางก็เป็นความผิดฐานพยายามครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเห็นว่าจะยุติได้แล้วนะครับ
คุณसानนท์ว่าอย่างไร

นายसानนท์ สายสว่าง : กระผมขอเสนอปิดการอภิปราย ขอลงมติ
เสียเลยครับท่านประธาน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๒ (๑) ที่คณะกรรมการธิการ
ไปตัดคำว่า "ขณะ" ออก แล้วก็เปลี่ยนเป็น "ระหว่าง" มีท่านผู้ใดซักข้อหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกซักข้อ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดซักข้อก็เป็น
ไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข ที่ (๒) ที่คณะกรรมการไปตัดคำว่า "ก่อให้เกิด"
แล้วก็เปลี่ยนเป็นคำว่า "กระทำ" นี้มีท่านผู้ใดซักข้อหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกซักข้อ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดขัดข้อง ก็เป็นไปตามที่คณะกรรมการการแก้ไข นั้นมาถึงค่าที่เป็นปัญหาครบ คือที่คณะกรรมการตัดคำว่า "เพื่อ" แล้วก็เพิ่มคำว่า "เป็นเหตุ" ผมจะต้องขอมติ เพราะว่าท่านสมาชิกคัดค้านหลายท่าน คุณसानทว่าอย่างไรครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : คณะกรรมการยอมรับแล้วครับ เมื่อกัน บอกเอา "เพื่อ" ไว้อย่างเต็มความประสงค์ของรัฐบาลก็ได้ เมื่อกันว่าอย่างนั้นครับ

นายกันตธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : คือเปลี่ยนคำนี้ ก็เนื่องจากไปคุณสมบัติเป็นอย่างนั้น ผู้แทนรัฐบาลที่นั่งอยู่ในคณะกรรมการก็ไม่ขัดข้อง เมื่อมาปรากฏว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีไม่ขัดข้องที่จะเปลี่ยนคำนี้ ทางคณะกรรมการก็ไม่ตั้งใจ เติม "เพื่อ" ไม่เป็นไรครับ แต่ว่ากว้างไปกว่าคุณสมบัติก็ขอเรียนให้รัฐบาลทราบไว้เท่านั้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่นี้มาถึง (๓) ก็มีข้อขัดแย้งกันระหว่างท่านผู้แปรญัตติที่ขอสงวนไว้กับคณะกรรมการ แล้ว (๓) นี้ก็ต้องขอทำความเข้าใจจากคณะกรรมการขอมติให้เอาคำว่า "เป็นเหตุ" ออก คงคำว่า "เพื่อ" ไว้ความร่างเดิมของรัฐบาล สำหรับมาตรา ๖ (๓) เชิญคุณนิธิพัฒน์ครับ

นายนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ในการขอมติ (๓) นี้ กระผมใคร่ขอประธานเสนอให้ท่านประธานขอมติเป็น ๒ ประเด็นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แยกประเด็นเรื่องโทษด้วย

นายนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ครับ ขอให้แยกเป็นประเด็นเรื่องโทษอีกเรื่องหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๖ (๓) วรรคหนึ่ง ท่านผู้ใดเห็นควรวีให้เป็นไปตามที่คุณนิธิพัฒน์ขอแปรญัตติ ไปรบกวนข้ออื่น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรวินิจฉัยไปตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาการ โปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าในมาตรา ๖ (๓)วรรคหนึ่งนี้ประชุมลงมติให้วินิจฉัยไปตามความเห็นของคณะกรรมการ ที่นี้วรรคสอง ในเรื่องกำหนดโทษ ท่านผู้ใดเห็นควรวินิจฉัยตามที่มีผู้แปรญัตติว่าให้เป็น "๑๐ ปีถึง ๒๐ ปี" โปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรวินิจฉัยว่าตามร่างเดิม โปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าในวรรคสองนี้ประชุมลงมติให้คงเป็นไปตามร่างเดิม ต่อไปมาตรา ๗ มีการแก้ไข คุณนิติพัฒน์ ชาลีจันทร์ ขอแปรญัตติและขอสงวน ขอเชิญคุณนิติพัฒน์ครับ

นายนิติพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุผลที่กระผมขอแปรญัตติมาตรา ๗ ก็เพราะเห็นว่าโทษที่รัฐบาลวางไว้นั้นอ่อนเกินไป กระผมจึงเห็นว่าควรใช้กำลังประทุษร้ายผู้เชื่องช้าในอากาศยาน น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานนั้นควรมีความผิดมากกว่า ๒ ปี อย่างที่คณะกรรมการพิจารณาแก้ไข กระผมได้เสนอให้เป็นโทษระหว่าง "๕ ปีถึง ๑๐ ปี" เพราะว่าโทษเช่นนี้อาจจะเกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน ๒ ปีรับสารภาพก็เหลือ ๑ ปี อาจจะมีผลลงอาญาได้ก็เป็นได้ เพราะฉะนั้นกระผมถึงได้ขอแปรญัตติว่า "ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงสองแสนบาท" ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องปรามบุคคลที่จะไปก่อเหตุร้ายขึ้นในเครื่องบิน ซึ่งจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานนั้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอนี้คงจะไม่เป็นปัญหาครับ แต่ผมอยากจะเรียนถามว่า ที่คณะกรรมการฯ ไปเพิ่มข้อความในตอนต้น โดยเพิ่มคำว่า "โดยมิได้มีเจตนาจะยึดหรือเข้าควบคุมอากาศยาน" นั้น ท่านผู้ใดจะชี้ของบ้างครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ ที่คณะกรรมการฯ ได้เพิ่มในบรรทัดแรกนั้นไม่ควรจะเพิ่มครับ เพราะว่าการเพิ่มบรรทัดแรกนี้เข้ามาตรา ๕ เมื่ออย่างนี้ไม่เกี่ยวมาตรา ๕ ก็ไม่ควรจะไปเขียนไว้ และเจตนามาตรานี้ที่ท่านองว่าคนนั้นอยู่บนเครื่องบินอาจจะเมาหรืออะไรแล้วก็ทำร้ายผู้โดยสารด้วยกัน หรือทำร้ายเจ้าหน้าที่ไม่ถูกใจบ้าง หรือทำร้ายพนักงานหรือไปขู่เขา เพราะเรียกอะไรไม่ได้ตามความประสงค์ เมื่อเมาก็อาจจะขู่ว่าการต่าง ๆ เป็นเหตุที่อาจจะก่ออันตรายต่อความปลอดภัยได้ เป็นเจตนากระทำอย่างหนึ่ง ไม่ใช่เกี่ยวกับยึดหรือเข้าควบคุม ส่วนถ้ายึดหรือเข้าควบคุมก็เข้ามาตรา ๕ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องไปเติมไว้เลยครับ การเติมไว้อย่างนี้ไม่ได้เกิดผลอะไร เพราะว่าเขามันดูดีไว้ชัดแล้ว "ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นในอากาศยานในระหว่างการบิน ซึ่งการกระทำนั้นน่าจะเป็นเหตุ" คือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตราย แต่เขาไม่ได้ยึด เขาไม่ได้อะไร ถ้ายึดก็ไปเข้ามาตรา ๕ แล้วไปเขียนไว้ทำไมครับ ธรรมดาจึงเห็นว่าควรจะต้องตัดออก ถ้อยคำร่างเดิมของรัฐบาล

อีกประการหนึ่งก็ขอถามเรียนเสียเลยว่า ไทยปรับไม่ควรจะตัดออกบางทีมา คนขึ้นเครื่องบินไปไกล ๆ ค้มไปเขา เซอร์วิสต์ หมักเข้าพนักงานบริการไม่ถูกใจก็เมาอาละวาด แต่อาละวาดของเขาอาจจะเกิดอันตรายต่อเครื่องบินก็ควรจะต้องโทษให้เข็ดหลาบ แต่ไม่ถึงขนาดจะจำคุก อาจจะปรับ ไม่ควรจะต้องโทษปรับออกครับ อาจจะเกิดขึ้นได้ เพราะฉะนั้นธรรมดาเห็นว่าที่พิมพ์บรรทัดที่ติดกันที่ติดข้างท้ายเป็นการไม่ถูกต้องครับ

นายประทีป ชุมวิฑณะ (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ ที่คณะกรรมการฯ เติมบรรทัดแรกนั้น บังเอิญท่านผู้อภิปรายท่านสุดท้ายนี้เป็น

นักกฎหมาย ท่านก็ เห็นอย่างนี้นักกฎหมายเห็นแหละครับ ถึงแม้ในคณะกรรมการ
เกือบทั้งหมด ก็เข้าใจว่านักกฎหมายเขาอ่านอย่างไร ที่เราเดินไปนี่ก็เพื่อกันความ
สับสนเท่านั้นเอง บางท่านอาจจะเห็นว่าใกล้เคียงกับมาตรา ๕ นั้นก็มีการประทุษร้าย
ชู้ เชิญว่าจะประทุษร้ายเหมือนกัน เดินไปก็มัวลุดประสงค์เพียงแค่ว่าเพื่อให้ชัดเจน ให้
คนอ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้นว่ามาตรา ๗ นี้ ไม่ได้ไปซ้ำซ้อนกับมาตรา ๕ ไม่มีเรื่องยึก
อากาศยาน บังคับอากาศยาน อะไรเข้ามาเกี่ยวข้องกับตัวเลข จึงเดินไป ซึ่งคณะกรรมการ
เห็นว่า ถึงเจตน์ไม่ว่าจะเป็นการพิมพ์เพื่อยอะไรนัก แล้วส่วนเรื่องโทษ
ท่านผู้อภิปรายคนสุดท้ายก็บัง เชิญอภิปรายในทำนองแก่แทนคณะกรรมการอยู่ในตัวแล้ว
เพราะว่ามาตรานี้ไม่ใช่ไปทำแก่บังคับอากาศยานอะไรหรอก เรื่องอาจจะเกิด
ระหว่างผู้โดยสารด้วยกันเองก็ได้ อย่างโกรธเคืองกันมาบังเชิญไปประทุษร้ายกันเอง
ในอากาศยาน ถ้าเราพูดกันอย่างภาษาธรรมดาที่ว่าวิวาทกันที่ไหนก็ไม่ไปวิวาทเกิด
มาวิวาทในอากาศยาน ต้องเอาโทษให้หนักหน่อย เพราะว่าที่วิวาทนี้อาจจะเชิญไป
อยู่ในตำแหน่งที่เครื่องยนตกลไกอะไรตรงนั้นอาจจะชำรุดเสียหาย ทำให้หน้าจะเป็น
เหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานขึ้นมาได้ ต้องไปทำในตำแหน่ง
อย่างนี้มีเงื่อนไขอย่างนี้จึงจะมีโทษอย่างนี้ แล้วที่ท่านผู้ขอแปรญัตติจะขอแก้โทษ ท่าน
ว่าคำไปนั้น คณะกรรมการเมื่อคำนึงถึงว่าเหตุอาจจะเกิดเพราะผู้โดยสาร กับ
ผู้โดยสาร เขาอาจจะทะเลาะกันขึ้นมาเอง ประทุษร้ายกันเอง ชู้เชิญกันเอง โดย
ลืมนึกไปว่าตรงนั้นอาจจะ เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานก็ได้ เราควร
จะเห็นใจเข้าข้าง ไม่ควรจะวางโทษให้หนักนัก แต่อย่างไรก็ตามคณะกรรมการ
ได้แก้โทษจากร่างเดิมของรัฐบาลจาก ๑ ปี เป็น ๒ ปี ซึ่งหวังว่าท่านผู้ขอแปรญัตติ
ก็น่าจะพอใจ ส่วนโทษปรับที่คณะกรรมการตัดออกนั้นก็โดยที่เห็นว่าเจตนารมณ์ของ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราจะร่วมมือกันในระหว่างประเทศที่จะเอาโทษให้หนัก แก่
การกระทำอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน เมื่อเราจะลงโทษให้หนัก เอาขึ้น
ถึงประหารชีวิต เอาถึงจำคุกตลอดชีวิต ซึ่งโดยความเห็นส่วนตัวของกระผมแล้ว

รู้สึกกระตือรือร้นเหมือนกันที่เราเอาอย่างประเทศในแอฟริกาอะไร ๆ ก็จะมี
 ประหาร ซึ่งเดิมทีความเห็นเดิมของกระผมเองนั้น โทษมาตรา ๕ มาตรา ๖
 นี้กระผมไม่อยากจะให้ชนชั้นกษัตริย์หรือชนชั้นขุนนาง ต่อเมื่อเกิดมีคนมาด่า
 สำนึกขึ้นมา ตายขึ้นมา ไม่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๕ ถ้าอย่างนั้นจะเหมาะสม กระผม
 เข้าใจว่าในนามอารยประเทศปัจจุบันนี้ เขาคงไม่มีมโนที่จะวางโทษประหารชีวิตกัน
 นักหรอก แต่ก็เคยอยู่ในประมวลกฎหมายอาญาเราก็ยังมีโทษประหารชีวิตแพรวพราว
 ไปหมด เพราะฉะนั้นเป็นอันว่ายอมให้ผ่านไปก็ได้ต้องมีโทษประหารชีวิตกัน แต่
 สิ่งไหนที่ไม่ควรจะแรงนักเราก็อยกให้แรง เอาแต่พอสมพอดควร คณะกรรมาธิการ
 จึงแก้ไขโทษจาก ๑ ปีเขยิบขึ้นเป็น ๒ ปี แต่จะเอาโทษถึง ๕ ปีก็อย่างที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติท่านสุดท้ายได้กล่าวแล้ว เรื่องอาจจะเป็นเพราะว่าผู้โดยสารกับผู้
 โดยสารมาแล้วก็ชกกันขึ้น อย่างนี้ก็น่าเห็นใจอยู่ ซึ่งถ้าไปเทียบกับประมวล
 กฎหมายอาญาแล้ว โทษทำร้ายร่างกายไม่ว่าจะบาดเจ็บ หรือไม่บาดเจ็บอะไร
 อย่างนี้ โทษหนักหน่อยเท่านั้นเอง ส่วนโทษ ๒ ปีนี้ความจริงเป็นโทษขั้นสูงของการ
 ทำร้ายร่างกาย พุทกาย ๆ ว่าถ้าไปชกกันที่อันตรายบาดเจ็บ โทษขั้นสูงจำคุกเพียง
 ๒ ปี แต่เคยดูมาชกในเครื่องบินแล้วก็ได้ในตำแหน่งที่ใกล้กับเครื่องเครา อะไรของ
 เขาที่อาจจะเป็นอันตรายต่ออากาศยานได้ ๒ ปีกลายเป็นโทษขั้นต่ำไป อันไว้ชั้นต่ำ
 ว่าจะต้องลงโทษ ๒ ปี โทษปรับเรดัดออกก็เพราะเราเห็นว่า ในเมื่อเรามีความ
 มุ่งหมายที่จะเอาโทษกันให้แรง ๆ แล้วก็ไม่มาจะไปหวัง เอาโทษปรับซึ่งดูตาม
 ประมวลกฎหมายอาญาแล้วความผิดรุนแรง ๆ นี้ เขาไม่ไปเอาโทษปรับกันอีกแล้ว
 ซึ่งถ้าหากเรามีอยู่ก็อาจจะดูเหมือนกันว่า เรายังหวังอยากจะหารายได้จาก
 อาชญากรรมที่ร้ายแรงอย่างน้อยอีกหรือ และที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านสุดท้าย
 กล่าวไว้ว่าก็เผื่อเอาไว้สำหรับกรณีชกชกอะไรกันนิด ๆ หน่อย ๆ เท่านั้น ศาล
 จะไต่ลงโทษปรับ กระผมใครขอเรียนว่า เราทำอย่างนั้นไม่ได้ ตามหลัก
 กฎหมายอาญากฎหมายบัญญัติโทษเอาไว้ว่าจำคุกหรือปรับ ถ้าอย่างนั้น ศาลมี

อำนาจลงโทษแปรรับอย่างเดียวกัน แต่ในกฎหมายร่างของรัฐบาล "และปรับ" นี้ต่าง
กับ "หรือปรับ" คือจะวางควบได้ วางทั้งจำคุกและปรับได้ แต่ก็มีหลักของกฎหมาย
อาญาอยู่เหมือนกันว่ากรณีที่กฎหมายบัญญัติโทษทั้งจำคุกและปรับ ศาลจะลงโทษ
แต่จำคุกอย่างเดียวก็ได้ แต่ไม่อาจลงโทษปรับอย่างเดียว เพราะฉะนั้นแม้เราจะ
ลงโทษปรับไว้ก็ไม่สมควรมุ่งหมายของท่านผู้เกี่ยวข้องท่านสุดท้าย ที่เมื่อเอาไว้ว่า
เห็นใจพวกซึ่งเขาอาจจะไปชกกันในเครื่องบิน ศาลจะได้มีโอกาสใช้ดุลพินิจลงโทษ
แต่เพียงปรับ ศาลไม่อาจทำได้ เพราะฉะนั้นก็ไปประโยชน์ที่เราจะใส่โทษปรับนี้
ไว้โดยไปเพื่อพวกซึ่งเขาชกกันในเครื่องบินแล้ว เราใส่เอาไว้ก็เลยชกิต ๆ เช่น ๆ
ว่าบทบัญญัติว่าด้วยความผิด โทษตามมาตราต่าง ๆ นี้ก็มีอยู่เพียง ๒ มาตราเท่านั้น
ที่มีโทษปรับ ประหลาดกว่ามาตราอื่น ๆ เขา ก็เลยไม่อยากจะให้แตกต่างกัน
แล้วดูเหมือนกับว่าเรายังจะหวังรายได้จากเงินพิณยะไรทำนองนั้น อย่างที่กระแสม
กราบเรียนตอนต้น ดังนั้นคณะกรรมการจึงได้ตัดโทษปรับนี้ออก ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรานี้ก็เห็นจะสรุปได้แล้ว คุณ
สภานทว่าอย่างไรครับ

นายสภานท สายสว่าง : คือกระผมไม่ได้หวังเงินพิณยะ หรือหวัง
รายได้หรือครับ คือคนที่จะถูกลงโทษจำคุกนั้นควรจะเป็นบุคคลที่เรียกว่า เราจะต้อง
ให้สำนึกและเข็ดหลาบ ที่นี้กรณีที่เกิดเหตุขึ้นนั้น เขาอาจจะถูกลงโทษจำคุกด้วย
ความผิดบัญญัติและปรับด้วย ที่นี้โทษจำคุกของเขานั้นอาจจะอยู่ในเกณฑ์รอกวารลงอาญา
ได้ แต่โทษปรับให้หนักหน่อย เอาทั้งสองอย่าง คือนักท่องเที่ยววันโดยปกติถ้าเขา
มาถูกจำคุกอย่างนี้เสียหายเหมือนกัน ถ้าเกิดเหตุในเครื่องบินขึ้น ที่นี้ถ้าเขาลง
โทษ ๑ ปีอย่างนี้อยู่ในเกณฑ์ศาลจะรอกวารลงอาญาได้ไม่เกิน ๒ ปี แต่ปรับเอา
ให้หนัก แก่ไม่จะไปเกิดเหตุวิวาทกันในเครื่องบิน ที่เขาเขียนไว้ นั่นคือให้เป็น
ดุลพินิจของศาล เรียกว่าหย่อนในทางจำคุก แต่ว่าเอาหนักทางปรับ ไม่ได้
หมายความว่าอาจจะไปหาพิณยะ เจตนาของรัฐบาลเป็นเช่นนั้น แต่ที่นี้วรรคต้นนั้นกระผม

ขอประทานกราบเรียน ถ้าเขียนอย่างนี้ฝ่ายจำเลยจะต้องนำสืบ มิได้มีเจตนาจะยึด หรือเข้าควบคุม เพราะฉะนั้นถ้าไปเขียนให้ตกหนักที่เขา ลักษณะทำนองนั้นเป็น ข้อยกเว้น และบอกว่าที่เดิมไปนั้นก็เพื่อจะให้ท่านเข้าใจ นั้นเป็นลักษณะที่ไม่ถูก หลักในการที่จะบัญญัติกฎหมาย คังนั้นกระผมจึงคิดว่าไม่อยากจะให้เติมในวรรคต้น แต่ ว่าเสียงข้างมากกว่าปรับไม่เอา เจตนาของรัฐบาลหมายความว่าบางที่ไม่ต้องการ จำคุกก็ได้ ให้อภัยโทษจำคุก แต่รอการลงอาญา รอการลงอาญาผลไม่ได้อะไรแก่รัฐ ก็หมายความว่าให้เขากลับตัว กรณีควรจะให้กลับตัวเป็นผลเมืองคือประเทศชาติ หรือว่าให้เป็นคนที่ขึ้นอะไรขึ้น แต่ปรับ เอาละ ฉะนั้นเอาเถิด ให้อภัยอย่างหนึ่ง อย่างใดลงไป เจตนาว่าเติมเขาเป็นอย่างนั้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ใน บรรทัดแรกที่คณะกรรมการฯ เติมนั้น ท่านสมาชิกจะเห็นตามที่คณะกรรมการ เติมนั้น หรือจะให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล เฉพาะบรรทัดแรกนั้นครับ ท่านผู้ใดเห็นควรให้ เติมตามคณะกรรมการฯ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรให้ เป็นไปตาม ร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ เป็นไป ตามร่างเดิมของรัฐบาล ที่มาถึงกำหนดโทษนะครับ มีผู้เสนอเป็น ๓ ประเด็น ควบกัน คือ ประเด็นที่ ๑ คุณนิธิพัฒน์ เสนอให้ลดโทษให้แรงทั้งจำทั้งปรับ ประเด็น ที่ ๒ คณะกรรมการฯ ให้ตัดโทษปรับออก และประเด็นที่ ๓ มีทั้งโทษจำและโทษ ปรับ ตามร่างเดิมของรัฐบาล ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นควรให้มี บทลงโทษตามคำแปรญัตติของคุณนิธิพัฒน์ โปรดยกมือขึ้น

(นายอชุต วิจิตรเจริญ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณอคุณุลาอย่างไรครับ

นายอคุณุลา วิเชียรเจริญ : ยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ยังไม่กระจ่างครับ กล่าวคือกระผมเห็นคว้าวาควรจะเป็น ๒ ปี ตามที่คณะกรรมการแก้ แต่ยังคงโทษปรับไว้ ถ้าไม่มีประเด็นนี้ก็จะทำให้ขาดไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๑ ปี ๒ ปีไม่เป็นอะไรหรอกครับ ใกล้เคียงกัน

นายอคุณุลา วิเชียรเจริญ : เป็นครับ กระผมว่าถ้า ๑ ปีน้อยเกินไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นคุณอคุณุลาเสนอขึ้นมาต้องมีผู้รับรอง

นายอคุณุลา วิเชียรเจริญ : กระผมเข้าใจว่าคุณสภานนท์เสนอนั้นเป็นอย่างไรที่กระผมว่าครับ แต่ท่านประธานสรุปประเด็นเป็นอย่างนี้ กระผมเห็นด้วยกับคุณสภานนท์และสนับสนุน แล้วก็ขออภัย แต่ท่านประธานไม่ได้ให้โอกาสพูดครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะเสนอว่าอย่างไรครับ

นายอคุณุลา วิเชียรเจริญ : ที่คุณสภานนท์พูดนั้นเห็นด้วยกับโทษ ๒ ปี นะครับ การที่คณะกรรมการไปตัดโทษปรับออกนั้น คุณสภานนท์ไม่เห็นด้วย กระผมเห็นอย่างเดียวกับคุณสภานนท์ ก็ขออภัยไปแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสภานนท์ว่าอย่างไรครับ

นายสภานนท์ สายสว่าง : ท่านประธานครับ กระผมขออภัย หมายความว่าทั้งโทษจำและโทษปรับแค่ ๑ ปีหรือ ๒ ปีนี้ กระผมไม่ได้เห็นถึง แต่กระผมก็ขออนุญาตโทษ ๑ ปีศาลอาจจะรอการลงอาญา เพราะ ๑ ปีรอได้ ไม่อยากให้เห็นไปติดคุก และปรับให้หนัก กระผมขออภัยหนักไปในทางให้ยื่นร่างเดิม ๒ ปีนี้เห็นเหมือนในการรอการลงอาญา และโทษตั้ง ๒ ปีไปรอขึ้นคำตัดสิน ๑ ปี ศาลอาจจะลงโทษ ๒ ปีก็ได้ รับสารภาพตัดสิน ๔ ปี ลดโทษฐานรับสารภาพเหลือ ๒ ปี ที่รับสารภาพ ๒ ปี ตัดสิน ๑ ปี แต่ว่าไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนเลย

ควรจะให้โอกาสกลับคนเป็นพลเมืองที่ออกไปจึงให้รอการลงอาญาโทษจำไว้ แต่ให้ปรับเป็นจำนวนเงินเท่านั้นเท่านี้ ลักษณะพฤติการณ์ของศาลดีกว่าที่เราจะไปเขียนไว้ ๒ ปี แต่กระผมเห็นว่าดูเหมือน ๑ - ๒ ปีก็ลงได้ และเป็นช่องทางที่ให้เราคนที่มีโอกาสกลับเนอลดกลับตัวเป็นพลเมืองได้ กรณีเกิดขึ้นโดยไม่ได้เจตนาจะไปซื้อเครื่องบินยักเครื่องบินหรืออะไรนั้น เหตุเกิดขึ้นได้ เพราะฉะนั้นกระผมขอยื่นความร่างเดิม ๑ ปี และโทษปรับมีความนั้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ก็ตรงตามที่ผมเข้าใจแล้ว คุณอุตุล จะทำอะไรอีกหรือไม่ครับ

นายอุตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานครับ กระผมเห็นว่าน่าจะให้เป็น ๒ ปี กับให้คงโทษปรับไว้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เสนอเป็นตุ้ตคขึ้นมายังครับ

นายอุตุล วิเชียรเจริญ : ครับ กระผมขอเสนอเป็นตุ้ตค ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดกรุดารับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นก็มี ๔ ประเด็นด้วยกัน ท่านผู้ใดเห็นควรวินิจฉัยลงโทษตามที่คุณวิวัฒน์แปรตุ้ตค โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรวินิจฉัยไปความที่คุณอุตุลเสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรวินิจฉัยไปความความเห็นของคณะกรรมการมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตาม
ร่างเห็นของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้คงเป็น
ไปตามร่างเห็นของรัฐบาล ต่อไปมาตรา ๕ มีการแก้ไข คุณนิพัทธ์ ชาลีจันทร์
ขอแปรญัตติ คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน ขอเชิญคุณนิพัทธ์
ครับ

นายนิพัทธ์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้กระผม
เข้าใจว่าชกออกไปแล้วในคอนั้น แต่กระผมไม่ทราบ ทำไมคณะกรรมการบอก
ว่ากระผมสงวน

นายกนต์ธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ผู้แปรญัตติ
ได้ชกออกไปแล้ว แล้วก็เนื่องจากว่าที่ประชุมของสภานี้ได้ตกลงไปในมาตรา ๗ ให้
คงโทษปรับไว้ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕ นี้ คณะกรรมาธิการก็ไม่ตั้งใจจะให้ตัด
โทษปรับออก ให้เป็นไปตามร่างของรัฐบาล

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณนิพัทธ์ขอถอนใจหรือไม่ครับ

นายนิพัทธ์ ชาลีจันทร์ : ใจครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แต่ว่าเนื่องจากมาตรา ๕ นี้ คณะ
กรรมาธิการแก้ไขไปจากร่างเห็นของรัฐบาล ที่คณะกรรมการแก้ไขนี้มีท่านผู้ใด
ตั้งใจบ้าง

นาวาเอก กุญฑ กมลนาวิน : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับในข้อ
แก้ไขอื่น ๆ นั้น กระผมไม่ตั้งใจ แต่ไว้ในเรื่องโทษปรับนั้นขอให้คงไว้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตั้งใจเรื่องโทษปรับอย่างไรครับ

นาวาเอก กุญฑ กมลนาวิน : คือขอให้คงไว้ครับโทษปรับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้คณะกรรมการชี้แจงครับ

LIRT

นายกนกชัย คุ้มมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : เมื่อकिกรรม
ยอมไปแล้วนี้ครับ เนื่องจากที่เราตั้ง เราตั้งออกจากมาตรา ๘ มาตรา ๘ ก็ตั้ง
ด้วย ที่นี้เมื่อเป็นความประสงค์ของสถานที่ที่จะให้คงกำหนดโทษปรับไว้ด้วย มาตรา
๘ ก็คงตามไปด้วย ไม่มีปัญหาอะไรครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นมาตรานี้ไม่มีปัญหาครับ
ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๘ มีการ
แก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

นายนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ : มาตรา ๑๐ ทวิ นี้ กระผมเห็นว่าที่คณะ
กรรมาธิการใช้คำว่า "ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนหรือพยายาม" นั้น คำว่า "สนับสนุน" นี้
กว้างไปครับ ในฉันทภาษอังกฤษเขาใช้คำว่า "แอกคอมพลิช"(Accomplice)
กระผมเห็นว่าน่าจะใช้คำว่า "ผู้ใดเป็นผู้สมคบ" จะถูกต้องกว่า ขอพระคุณครับ

นายประทีป ชุมวิฑณะ (กรรมาธิการ) : ที่คณะกรรมาธิการใช้คำว่า
"ผู้สนับสนุน" ก็เพราะตามกฎหมายอาญาแล้วมีตัวการกับผู้สนับสนุน คำว่า "ผู้สมคบ"
กฎหมายปัจจุบันไม่มี และถ้าใช้คำว่า "ผู้สมคบ" ตามภาษากฎหมายอาญาแล้วแปล
ว่าตัวการ เพราะฉะนั้นถ้าใช้คำว่า "ตัวการและผู้สมคบ" ไม่เป็นการถูกต้องซ้ำกัน
เพราะฉะนั้นคำแปลอนุสัญญาที่ใช้คำว่า "ผู้สมคบ" จะแปลมาอย่างไรก็ไม่ทราบ
นะครับ แต่เท่าที่ได้ศึกษาจากยูริแล้วว่าคำนี้พวกนักกฎหมายใช้กันแล้ว น่าจะต้อง
แปลว่า ผู้สนับสนุน เพราะว่าผู้สนับสนุนนี้หล่นรองลงมาจากตัวการ ยกตัวอย่าง
เช่นจะเอาระเบิดไปวางที่สนามอินคอนเมืองอย่างนั้นครับ ผู้ที่ช่วยซื้ระเบิดทำให้ผู้
เขาจะไปวางระเบิดนั้นซื้ระเบิดมาจากกระทั่งถึงหน้าประตู อย่างนี้ก็อยู่ในขั้นที่
สนับสนุน และเขาไม่ได้เข้าไป ส่วนอีกคนหนึ่งก็ซื้ระเบิดเขาไปพยายามที่จะ
เข้าไปที่อาคารอย่างนั้น นั่นก็เป็นตัวการ แต่สมมุติว่ามีเพื่อนเขาไปอีกคนหนึ่ง
เขาก็เข้าไปด้วยกับผู้หว่าระเบิดเขาไป คนนั้นเป็นตัวการ แต่ผู้สนับสนุนก็เป็น

อันว่าเขายังไม่ไต่คำ เขาไปถึงขั้นที่จะลงมือกระทำความผิดในชั้นที่กฎหมายเรียกว่า พยายาม ซึ่งตามธรรมดาผู้สนับสนุนก็มีอัตราโทษเพียง ๒ ใน ๓ ของตัวการเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงเลือกใช้คำว่า "ผู้สนับสนุน" แม้จะไม่ตรงกับคำแปลในอนุสัญญา ก็เพราะไม่แน่ใจว่าคำแปลนั้นถูกต้องหรือไม่ เพราะว่าถ้าแปลถูกต้องก็ซ้ำซ้อนกัน เพราะตัวการหรือผู้สมคบ กฎหมายก็ถือเป็นตัวการอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นที่คณะกรรมการจะปรับปรุงถ้อยคำอย่างไรในกฎหมายนี้ ก็ประสบความสำเร็จอย่างสาหัสก็เพราะว่าไหนจะคงทุกหึงอนุสัญญา ไหนจะคงบูรณะประมวลกฎหมายอาญาคับ ในแง่นี้เราจะไปถือถ้อยคำของอนุสัญญา ในขณะที่เราเข้าใจกันไปคนละอย่าง อย่างนี้ก็ยอมจะไม่ถูกต้อง คณะกรรมการจึงเลือกใช้คำว่า "ผู้สนับสนุน" ครั้น

นายนิพัทธ์ ชาลิจันทร : กระผมขอเรียนถามอย่างนี้ไต่หรือไม่ว่า สมมุติว่ากระผมมีเพื่อนฝูงเขาวานให้กระผมพาเขาไปส่งที่สนามบิน แล้วยังเชิญเพื่อนคนนั้นเอาระเบิดไปวางเครื่องบินเขาไปด้วย กระผมมีตงไปเที่ยวอธิบายแยหรือว่ากระผมไม่ได้เป็นคนสนับสนุน เขาบอกกระผมไปสนับสนุนเขาไต่ แล้ถามคำว่า "สมคบ" นี้แสดงเจตนาว่ากระผมมีส่วนไต่ผลประโยชน์ในการที่ไประเบิดเครื่องบินโดยอะไรก็แล้วแต่ แต่ผู้สนับสนุนอีกอย่างหนึ่ง ในอนุสัญญาก็เขียนไว้ชัดเจนแล้วในอารตicle ๑ (ARTICLE 1) ข้อ ๒ ของอนุสัญญากรุงมอนทรีออล "เอนี่ เพอร์ซัน ออลโซ คอมมิทส์ แอน ออฟเฟนซ์ อีฟ อี (Any person also commits an offence if he:)" ใน (บี) (B) "อัส แอน แอ็คคอมพลิช ออฟ เอ เพอร์ซัน อี คอมมิทส์ ออร์ แอ็ทเทมพ์ทึ ทู คอมมิท เอนี่ อีฟ ออฟเฟนซ์ (Is an accomplice of a person who commits or attempts to commit any such offence.)" หมายความว่าเราเขียนไว้ชัดเจนแล้ว เราถึงมาออกเป็นมาตรา ๑๐ ทั่วไป ลงไว้ กระผมว่าถูก ผู้สนับสนุนนี้อาจจะมีเจตนาสุจริตก็จะต้องไปขึ้นศาลเข้าขัง กว่าจะหลุดออกมา กระผมว่าแยละครับอันนี้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าใช้คำว่า "สมคบ" นี้ปรากฏเจตนาโดยชัดเจนครับ

นายแสง พุทธสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมว่าคำว่า "สนับสนุน" นั้นน่าจะคงไว้ในเรื่องเกี่ยวกับมีเจตนาในการที่จะกระทำผิดด้วย ไม่ใช่ว่าถ้าสนับสนุนแล้วไม่มีเจตนา น่าจะไม่มีผิด และอีกประการหนึ่งในมาตรา ๑๐ ใหม่นี้ กระผมมีข้อข้องใจอย่างหนึ่ง ก็คือโดยคำที่ใช้ว่า "ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนหรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าว ในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ" อันนี้พอเข้าใจ "ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ หรือเป็นผู้กระทำความผิดสำเร็จ" อันนี้กระผมสงสัยที่ใช้คำว่า "หรือ" คือว่าถ้าจะอ่านแต่ตอนต้นมา ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนหรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าว ในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ หรือผู้กระทำความผิด กระผมไม่เข้าใจคำว่า "สำเร็จ" คือถ้าหากเราตัดวรรคต้นออกไปแล้ว ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ คำว่า "หรือ" ทำให้เป็น ๒ อย่าง กระผมคิดว่าน่าจะเป็นว่า "และให้ถือว่าเป็นความผิดสำเร็จ" เราจะได้เห็นได้ในมาตรา ๑๑ ทั่วก็ใช้คำว่า "ให้ถือว่าเป็นความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดน" กระผมว่าให้ถือความผิดนั้นเป็นความผิดสำเร็จ กระผมมีข้อคิดเห็นเช่นนี้ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : กระผมอยากจะได้เรียนชี้แจงว่าคำว่า "ผู้สนับสนุน" ตามประมวลกฎหมายอาญานั้น คนที่จะรับโทษในฐานะเป็นผู้สนับสนุนจะต้องรู้ถึงการกระทำความผิดนั้นด้วย ไม่ใช่ขับรถไปโดยที่ไม่รู้ว่าเขาจะไปกระทำความผิด กระผมจะยกตัวอย่าง เช่นไม่รู้ว่าเขาจะเอากระบอกปืนไปวาง เขามาขอให้ขับรถไป ไม่ได้ร่วมรู้เห็นเป็นใจในการวางกระบอกนั้น แต่ว่าไม่สนใจว่าเขาจะไปวางกระบอกหรืออะไรก็พาเขาไป ถ้าเป็นการร่วมรู้กันมาตั้งแต่แรก แต่เป็นการแบ่งงานกันทำ อย่างนั้นเป็นความผิดฐานตัวการโดยตรง ไม่ใช่ผู้สนับสนุน ทั้งนี้ถ้าหากว่าเป็นการขับรถไปโดยที่รู้ว่าเขาจะไปวางกระบอก อย่างนั้นเป็นผู้สนับสนุน ถ้าเราไม่รู้เป็นแค่เพียงให้เขาโดยสารไปเฉย ๆ อย่างนั้นไม่มีความผิด ส่วนการที่จะพิสูจน์นั้น ฝ่ายอัยการจะต้องเป็นคนพิสูจน์ ไม่ใช่ฝ่ายเราเป็นคนพิสูจน์ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการจะแก้ไขข้อไขของคุณแสงทองหรือไม่ครับ

นายประทีป ชุมวิริยะ (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณครับ ก็มันคดีว่าเท่านั้นที่คุณแสงทองสงสัยคำว่า "หรือ" นั้น ที่จริงเราเขียนจับคู่กันเป็น ๒ คู่กันเอง คืออันแรกเราพูดถึงผู้สนับสนุน สนับสนุนเป็นปัญหาคู่กันกับตัวการ ชั้นไหนเขาเรียกผู้สนับสนุน ชั้นไหนเป็นตัวการ นี่คู่หนึ่งนะครับ แล้วก็มี "หรือ" มาค้น พยายามกระทำความคิด ที่นี้พยายามกระทำความคิดคู่กันกับความคิดสำเร็จ แต่ไหนอยู่ในชั้นพยายาม แต่ไหนอยู่ในชั้นความคิดสำเร็จ เมื่อเราเอาคำขึ้นต้นว่า "ผู้ใด" แล้วความต่อไปนี่แบ่งเป็น ๒ กรณี เรื่องของผู้สนับสนุน กรณีหนึ่ง เรื่องพยายามกระทำความคิด กรณีหนึ่ง แล้วผลจะเป็นอย่างไร เราก็เลยต้องแบ่งเป็น ๒ กรณี เหมือนกันก็จับคู่กันให้เป็นลำดับอย่างนี้ เมื่อตอนต้นว่า "ผู้สนับสนุนหรือพยายามกระทำความคิด" เราก็ต้องลงเอยว่า "ตัวการ หรือผู้กระทำความคิดสำเร็จ" ก็เท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับ

นายแสง พุทธิพิศัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็อยากจะเรียนถามอีกนิดเดียวคือว่าถ้าเราจะใช้คำอย่างนี้ไต่หรือไมครับ "ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ" ก็หมายความว่า เป็นผู้สนับสนุนและเป็นผู้กระทำความคิดสำเร็จ แล้วแต่กรณี คือหมายความว่ากรณีที่ เป็นผู้สนับสนุนก็เช่นเดียวกับตัวการ ถ้าหากว่าเป็นผู้พยายามก็ถือว่าเป็นความคิดสำเร็จจะได้หรือไม่ครับ

นายประทีป ชุมวิริยะ (กรรมาธิการ) : ความจริงความหมายก็ตรงกันนะครับ ก็เหลือแต่ในแง่ภาษาเท่านั้นเอง ในเมื่อตอนต้นเราใช้ว่า "เช่นเดียวกับตัวการ" ก็เป็นคำนาม เพราะฉะนั้นต่อไปเราก็ว่า "หรือผู้กระทำความคิดสำเร็จ" นี่ก็หมายถึงตัวบุคคลเหมือนกัน ก็พอดีที่ว่าในแง่ภาษานั้นคณะกรรมาธิการเห็นว่าอย่างนั้นน่าจะถูกต้องกว่า ความหมายตรงกัน แต่ในแง่ของภาษา เราเขียนอย่างนี้จะถูกหลักดีกว่าหรือไม่เท่านั้นเองครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๐ ทวิ นี้ คุณนิติพัฒน์จะคิดใจ
แก้ไขอะไรหรือไม่ครับ

นายนิติพัฒน์ ชาติจันทร์ : เมื่อได้ฟังคำอธิบายแล้ว กระผมไม่คิดใจ
ครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณแสงยังคิดใจต่อไปหรือไม่ครับ

นายแสง พุทธิสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องภาษานิติศาสตร์
อย่างนั้นจะเข้าใจยากกว่าที่กระผมว่าครับ แต่ถาจะเอาอย่างนั้น กระผมก็ไม่รักของ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
ต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๑ มีการ
แก้ไข

นายอตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่เห็นด้วยที่
คณะกรรมการธิการไปตีความใน (๓) ออก ตีคำว่า "ตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖"
ด้วยเหตุผลดังนี้ครับ มาตรา ๑๐ นี้จะเป็นการลงโทษบุคคลซึ่งกระทำความผิดนอก
ราชอาณาจักร การที่เราจะไปลงโทษบุคคลซึ่งกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรนั้น
ตามหลักก็มีอยู่ว่าจะต้องเป็นกรณีซึ่งเป็นพิเศษจริง ๆ ความร่างกฎหมายของรัฐบาล
ที่ได้เสนอเข้ามานั้นมีเหตุผลสมควร เป็นลักษณะความผิดซึ่งอนันตญาประสงค์จะให้
มีการลงโทษ ถ้าหากว่าผู้กระทำความผิดนั้นหนีจากประเทศหนึ่งไปสู่อีกประเทศหนึ่ง
เพราะฉะนั้นลักษณะของความผิดนั้นเป็นความผิดที่สมควรอย่างแท้จริง คือความผิด
ตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ถ้าหากว่าไปตีค้อออกเช่นนี้แล้ว บุคคลซึ่งกระทำความ
ผิดตามมาตรา ๗ เป็นคนว่าอยู่โดยเสรีและครบเมากันในเครื่องบิน มีความผิด
ตามมาตรา ๗ และเกิดขึ้นนอกประเทศนะครับ แต่ยังมีอยู่เป็นผู้ท่องเที่ยวแล้วก็
เดินทางมาเมืองไทย มาลงโทษเขาเลยครับ มีความจำเป็นอะไร ผู้นั้นเป็นสัญชาติ
ขนาดหนักซึ่งเป็นอันตรายมหาศาล ซึ่งพาเครื่องบินหนี ไสแจ็ค อย่างมาตรา ๕ หรือ

กระทำความผิดที่ทำลายเครื่องบินซึ่งร้ายแรงทำให้คนตายเป็นร้อย ๆ ตามมาตรา ๒
 อย่างนั้นหรือ มีใครรับ ผิดตามมาตรา ๗ เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ต้องมาเข้าขัง เราก็
 ต้องเอามาขึ้นศาลในเมืองไทย เรามาพิพากษา มาลงโทษเขาตามมาตรา ๕ (๓)
 เพราะเหตุแต่เพียงที่ว่า คณะกรรมาธิการไปตัดคำว่า "ตามมาตรา ๕ หรือตาม
 มาตรา ๖" ออก กระทบจึงไม่เห็นด้วย และขอเสนอว่าให้เป็นไปตามร่างเดิมของ
 รัฐบาล อย่าไปตัดคำว่า "ตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖" ออกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการจะชี้แจงหรือไม่ครับ
 หรือจะยอม

นายอรุณ ภาณุพงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ และ
 ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง การที่คณะกรรมาธิการได้ตัดข้อความอันนี้ออก ก็เพื่อที่จะให้
 การกระทำความผิดตามกฎหมายฉบับนี้ แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร ในศาลไทย
 มีอำนาจพิจารณาไต่สวนเป็นความเข้าใจที่ถูกต้องของท่านสมาชิกผู้อภิปราย ความ
 จำเป็นที่จะต้องกระทำเช่นนั้นก็เนื่องมาจากความข้อผูกพันตามข้อ ๗ ของอนุสัญญา
 มอนทรีออลว่า "รัฐผู้ทำสัญญาเจ้าของอาณาเขตซึ่งได้พบตัวผู้กล่าวหาว่ากระทำความผิดใน
 อาณาเขต และมีไต่สวนตัวผู้กล่าวหาว่ากระทำความผิดนั้นข้ามแดน รัฐนั้นผูกพันโดย
 ไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ และไม่ว่าความผิดจะได้กระทำในอาณาเขตของตนหรือไม่ ที่จะ
 ต้องนำกรณีนั้นเสนอต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อความมุ่งความประสงค์ ในการฟ้องคดี
 ต่อไป" เมื่อเป็นเช่นนั้น เราก็เห็นว่าข้อผูกพันตามอนุสัญญานั้นมีอยู่ และการกระทำ
 อันใดที่เป็นความผิดบ้าง ตามที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เป็นความผิดที่การ
 กระทำได้ระบุไว้ในอนุสัญญาแล้ว เพราะฉะนั้นเหตุผลของการที่ตัดออกก็มีอยู่ดังนี้ครับ

นายอรุณ วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ข้อผูกพันตามที่เรามี
 อยู่ในอนุสัญญานั้นเป็นสิ่งที่เราคงทำและก็ได้ปรากฏอยู่แล้วในมาตรา ๑๑ และถ้าหาก
 ว่าอาจจะต้องมีภาระส่งข้ามแดนก็ส่งตาม (๓) นี้ตามร่างเดิมของรัฐบาลนะครับ ก็ทำ
 ได้ตามนั้นอยู่แล้วและสมควร ปัญหาประเด็นอยู่แต่เพียงว่าถ้าเราไปตัดคำว่า

"ตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖" ออก ... เราจะต้องส่งข้ามแดนหรือจะต้องมาลงโทษ
ในประเทศไทย ซึ่งบุคคลที่กระทำความผิดเล็กน้อย เมานบนเครื่องบินซึ่งไม่ใช่เป็น
ความผิดที่สำคัญอะไรเลย และไม่สมควรอย่างยิ่ง ทันขณะที่เรามีอยู่ความอนุสัญญา
นั้นทำอยู่ตามร่างเดิมของรัฐบาลนั้นถูกต้องและสมควรแล้ว ลักษณะความผิดก็ถูกต้อง
แต่ที่ไปตัดออกนั้นทำให้ของมาลงโทษหรือต้องส่งข้ามแดน ซึ่งบุคคลที่ไปเมานบน
เครื่องบินและไปชกต่อยกันอะไรเช่นนั้น กระผมจึงเห็นว่าร่างเดิมของรัฐบาลถูกต้อง
ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เห็นจะพอลงมติได้แล้วครับ ท่านผู้ใด
เห็นสมควรให้ตัดออกตามความเห็นของคณะกรรมการ โปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามร่าง
เดิมของรัฐบาล โปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ามาตราที่ประชุมลงมติให้
คงเป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล

นายกษัตริย์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่
เคารพ ความผิดของที่ประชุมซึ่งไต่ถามไปเมื่อก่อน และไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอแก้ไข
ของคณะกรรมการนั้น กระผมขอเรียนว่า ถ้าหากเราตัดคำว่า "ตามมาตรา ๕
หรือมาตรา ๖" นี้ออกจะเป็นการกระทำซึ่งไม่เป็นไปตามอนุสัญญากรุงมอนทรีออล
อาร์ติเคิล ๔ ข้อ ๓ เขาให้บังคับแก่กรณีทุกกรณีที่เขาระบุไว้ ซึ่งก็เป็นไป
ตามมาตราอื่นที่ระบุเอาไว้ นอกจากมาตรา ๕ มาตรา ๖ กระผมขอเรียนไว้
เท่านั้นแหละครับ เท่าที่เราทำไปนั้นทำให้ผิดไปจากอนุสัญญา ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องที่ค้างอยู่ขอเลื่อนไปในการประชุม
คราวหน้าจะครับ วันนี้ผมขอปิดประชุมครับ ขอขอบคุณ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

LIRT

บุรุษคราวยางงามการประชม

สรรพศิริ อรรถวิวัฒน์	ภูษิ๊งค์ เอกบุตร
กรรณา พินทุสุวรรณ	สมชาย คาวอุดม
สมศรี ใจอนนอม	อาภรณ์ พงษ์นาค
เปรมจิต บุญหล่อ	พัชนี คล้ายสุวรรณ
สายสุนีย์ พันธนะ	รัชนี ชันธิโชติ
กัลยา สารานุกศิลป์	พรพรรณบญา วิไลวงษ์
เรณู อรัญญิก	กรรณกัญจน เฝ้าจินดา
สัมฤทธิ์ คงเลิศ	กาญจนาลักษณ์ อุแก้ว
ชลอด้กัณณ์ ธรรมผล	กรรณิการ์ สิงหะผลิน

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

พลโท หิรัญ ศิริวัฒน์
 พันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรวงษ์
 พลตรี วศิน อิศรางกูร ณ อยุธยา
 พลตรี เรืองฤทธิ์ รุมาคม
 นางวิมล เจียมเจริญ
 นางอนงค์ อิศรภักดี
 พันเอก อัมพร ศรีแสง
 นายสมพงษ์ ศรีสุธี
 นายมนูญ นาวานุกเคราะห์

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑

สภาผู้รับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๕๕/.....(.....)

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๑

พลอากาศเอก หะริน หงสกุล

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

